

สุนทรียและร่องรอยความเจ็บ
Aesthetics and Traumatic Soreness

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาพพิมพ์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2560-2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้
ศิลปนิพนธ์ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ภาพพิมพ์

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนสาร พัฒนสุทธิชุลกุล)

.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์กัญญา คำโสภี)

.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....

กรรมการ

(รองศาสตราจารย์คณากร คุชาชีวะ)

.....

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ธนอมนวล เตชาคินวงศ์)

.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัดชา แก้วทองตาล)

.....

กรรมการ

(อาจารย์ ดร.คลฤทัย ชลอมรัมย์)

.....

กรรมการและเลขานุการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ยุทธนา นิมเกตุ)

.....

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(อาจารย์ ดร.คลฤทัย ชลอมรัมย์)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	สุนทรียและร่องรอยความเจ็บ Aesthetics and Traumatic Soreness
ชื่อ	นางสาว หวันยิหาวา เอี่ยมศรีทอง
รหัสนักศึกษา	57020532
สาขาวิชา	ภาพพิมพ์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2560-2561
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ดร.ชลฤทัย ชลอมรัมย์

บทคัดย่อ

ผลงานชุดนี้รวบรวมเรื่องราวเกี่ยวกับร่องรอยที่พบเจอจากความปรารถนาของตนเองเป็น ตัวแปร รูป รส กลิ่น เสียง ร่องรอย ผิวสัมผัส และการถูกสัมผัส ซึ่งร่องรอยเหล่านี้มนุษย์ล้วนมีความ ต้องการตามธรรมชาติเป็นสัญชาตญาณที่มีมาตั้งแต่กำเนิด และย่อมมีการแสดงออกในรูปแบบ ต่างกันออกไป แต่การถูกกระทำบางอย่างสำหรับข้าพเจ้ามันทำให้เกิดอารมณ์แห่งความสุข แต่อาจ เกิดความเจ็บสำหรับบางคน และไม่ชอบการถูกกระทำนี้ ซึ่งอาจมองว่าเป็นกลุ่มคนมาโซคิสต์ แต่ สำหรับข้าพเจ้าไม่ได้มองว่าตนเองเป็นกลุ่มคนเหล่านั้น แต่แค่มีความชื่นชอบร่องรอยที่มีความซ้ำ จากการถูกรัด โอบกอด หรือการถูกสัมผัสโดยการถูกกัดบนเรือนร่าง แต่มีความหมายของความ ซ้ำซ้อนแฝงในความเจ็บเพียงเล็กน้อย เมื่อกล่าวถึงร่องรอยก็คือสิ่งที่บันทึกสิ่งที่ผ่านมาทั้ง พฤติกรรม ความรู้สึก ความฝัน ความทรงจำ ที่อาจแสดงออกมาทางกายภาพหรือจินตภาพ โดย แสดงออกในลักษณะการถูกกระทำ โดยถ่ายทอดบริบทของตัวผลงานที่แสดงความรู้สึกที่ตนมีใน ตอนก่อนที่จะเกิดร่องรอยซ้ำเหล่านั้น และหลังจากการถูกกระทำแห่งความสุข เพื่อแลกกับสิ่งที่จะ ได้รับความสุขกลับมาซึ่งทำให้เกิดความสุขในอารมณ์ทางเพศ จึงร่องรอยของการถูกสัมผัสบนเรือนร่าง นอกจากนี้สิ่งของบางอย่างที่มีร่องรอยแล้วทำให้เกิดความรู้สึกนึกคิดถึงความสุขในความทรงจำที่ เกี่ยวกับอารมณ์แห่งความสุขทางเพศเช่นเดียวกัน

กระนั้นการแสดงออกด้วยร่องรอยพวกนี้เปรียบเสมือนสมุดบันทึกในความทรงจำของ ความสุขทางอารมณ์ของข้าพเจ้า โดยถ่ายทอดออกมาในผลงานชุด “สุนทรียและร่องรอยความเจ็บ”

กิตติกรรมประกาศ

โครงการศิลปนิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี จากความช่วยเหลือหลายฝ่าย ดังนี้ ขอขอบคุณ ความกรุณาจากอาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ดร.ศลฤทัย ชลอมรัมย์ ผู้ซึ่งให้คำปรึกษาศิลปนิพนธ์ชุดนี้จนสำเร็จ ให้ความช่วยเหลือ ให้คำชี้แนะช่วยแก้ปัญหาตลอดจนให้ความรู้และประสบการณ์ที่ดีแก่ข้าพเจ้า

สำหรับคุณงามความดีอันใดที่เกิดจากศิลปนิพนธ์ ข้าพเจ้าขอมอบให้กับบิดามารดา ซึ่งเป็นที่รัก ข้าพเจ้าน้อมรำลึกถึงพระคุณของบิดามารดาที่เป็นผู้ให้กำเนิดและเลี้ยงดูข้าพเจ้าจนเติบโต และเป็นผู้สนับสนุนเรื่องทุนทรัพย์ และเป็นกำลังใจที่ดีแก่ข้าพเจ้า ตลอดจนครูอาจารย์ที่เคารพทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ดีให้แก่ข้าพเจ้า และขอบคุณพี่ณัฐที่คอยอยู่ดูแล เป็นกำลังใจที่ดีเสมอ และคอยช่วยเหลือข้าพเจ้าทุก ๆ อย่างจนวันสุดท้ายของการทำงาน ขอขอบคุณจากใจ

หวันยิหาวา เอี่ยมศรีทอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและตั้งกฏอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	I
กิตติกรรมประกาศ	II
สารบัญ	III
สารบัญภาพประกอบ	IV
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความสำคัญของโครงการ	2
1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ	3
1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์	3
1.4 ขอบเขตของโครงการ	4
บทที่ 2 อิทธิพลจากงานศิลปกรรม	5
2.1 อิทธิพลที่ได้รับ	5
2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน	8
บทที่ 3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	15
3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	15
3.2 กระบวนการสร้างงาน	24
บทที่ 4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	56
4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์	56
4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ	61
บทที่ 5 บทสรุป	66
บรรณานุกรม	68
ภาพผลงานศิลปะ	70
ประวัติผู้เขียน	76

สารบัญภาพประกอบ

ภาพที่	หน้า
2.1 ภาพการถูกกัด	5
2.2 ภาพคราบลิปสติกบนแก้ว	6
2.3 ภาพตอนผิวหนังกำลังขูด	6
2.4 ภาพผลงานของ Tracey Emin, My Bed	9
2.5 Sigmund Freud	10
3.1 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 1	16
3.2 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 2	16
3.3 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 3	17
3.4 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 4	17
3.5 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 5	18
3.6 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 6	18
3.7 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 1	19
3.8 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 2	19
3.9 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 3	20
3.10 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 4	20
3.11 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 5	21
3.12 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 6	21
3.13 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 1	22
3.14 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 2	22
3.15 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 3	23
3.16 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 4	23
3.17 ดินสอไขดำ	24
3.18 เทปนิตโต้ (Nitto Tape)	24
3.19 เพลทอลูมิเนียม (Aluminum Plate)	25
3.20 กระดาษลอกตาย	25
3.21 แปรงสำหรับปิดเศษดินสอไข	26
3.22 ฟองน้ำเซลลูโลส	26

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า	
3.23	แปรงขนกระต่าย	27
3.24	ผ้าสาธิตชนิดนุ่ม	27
3.25	แป้งฝุ่น (Talcum Powder)	28
3.26	กาวอาราบิก (Arabic Gum)	28
3.27	กรดฟอสฟอริก (Phosphoric Acid)	29
3.28	บีกเกอร์ (Beaker)	29
3.29	ฟอร์มาลีน (Formalin)	30
3.30	ทินเนอร์ (Thinner)	30
3.31	น้ำมันสน (Turpentine)	31
3.32	เครื่องสำหรับผสมสี	31
3.33	กระดาษปรีฟ (Newsprint)	32
3.34	แลคเกอร์แดง (Red Lacquer)	32
3.35	หมึกสำหรับภาพพิมพ์หิน	33
3.36	ลูกกลิ้งยาง	33
3.37	กระดาษฟาเบรียโน (Fabriano)	34
3.38	แมกนีเซียม (Light Magnesium Carbonate)	34
3.39	เศษผ้าสะอาด	35
3.40	ลูกประคบ	35
3.41	แผ่นพลาสติก P.V.C.	36
3.42	จาระบี (Grease)	36
3.43	เครื่องสำหรับปาดจาระบี	37
3.44	แท่นพิมพ์	37
3.45	ภาพการทำความสะอาดหน้าเพลท	38
3.46	ภาพการทำเพลทให้แห้ง	38
3.47	ภาพการเขียนไข	39
3.48	ภาพการโรยแป้งฝุ่น	40
3.49	ภาพการกัดกรด	40
3.50	ภาพการเช็ดกาวกรดออก	41

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.51 ภาพการหยุดกรดด้วยกาวบริสุทธิ์	41
3.52 ภาพการเชื่อมกาว	42
3.53 ภาพการกำหนดจุดบนกระดาษ	43
3.54 ภาพการผสมสี	43
3.55 ภาพการผสมเมกนีเซียม	44
3.56 ภาพการกลึงสี	44
3.57 ภาพการยึดเพลทให้ติดกับแท่นพิมพ์	45
3.58 ภาพการทำ Wash Out ด้วยน้ำมันสน	45
3.59 ภาพการทำ Wash Out ด้วยทินเนอร์	46
3.60 ภาพการถอดแลตเตอร์แดง	46
3.61 ภาพการถอดสีผสมน้ำมันสน	47
3.62 ภาพการเชื่อมสี	47
3.63 ภาพการลูปฟองน้ำ	48
3.64 ภาพการกลึงสีลงบนเพลท	48
3.65 ภาพการลูปฟองน้ำระหว่างการกลึงสี	49
3.66 ภาพการทำความสะอาดหน้าเพลท	49
3.67 ภาพการทำความสะอาดขอบเพลทและแท่นพิมพ์	50
3.68 ภาพการวางกระดาษฟาเบรียโน	50
3.69 ภาพการคลุมกระดาษปรีฟ	51
3.70 ภาพการวางแผ่นพลาสติก P.V.C.	51
3.71 การใช้แท่นพิมพ์ ชั้นที่ 1	52
3.72 การใช้แท่นพิมพ์ ชั้นที่ 2	52
3.73 การใช้แท่นพิมพ์ ชั้นที่ 3	52
3.74 การใช้แท่นพิมพ์ ชั้นที่ 4	52
3.75 การใช้แท่นพิมพ์ ชั้นที่ 5	53
3.76 การใช้แท่นพิมพ์ ชั้นที่ 6	53
3.77 การใช้แท่นพิมพ์ ชั้นที่ 7	53
3.78 การใช้แท่นพิมพ์ ชั้นที่ 8	53
3.79 การใช้แท่นพิมพ์ ชั้นที่ 9	54

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพที่	หน้า
3.80 การใช้แทนพิมพ์ ชั้นที่ 10	54
3.81 การใช้แทนพิมพ์ ชั้นที่ 11	54
3.82 การใช้แทนพิมพ์ ชั้นที่ 12	54
3.83 ภาพการเก็บรักษาแม่พิมพ์	55
4.1 ผลงานชั้นที่ 1 “สุนทรีย์และร่องรอยความเจ็บ”	56
4.2 ภาพแสดงความเป็นเอกภาพของผลงานชั้นที่ 1	57
4.3 ภาพแสดงความเป็นดุลยภาพของผลงานชั้นที่ 1	58
4.4 ภาพแสดงการเคลื่อนไหวของผลงานชั้นที่ 1	59
4.5 ภาพแสดงความเป็นเด่นของผลงานชั้นที่ 1	60
4.6 ภาพรูปทรง ก.	61
4.7 ภาพรูปทรง ข.	61
4.8 ภาพรูปทรง ค.	61
4.9 ภาพพื้นผิว ก.	62
4.10 ภาพพื้นผิว ข.	62
4.11 ภาพพื้นผิว ค.	62
4.12 ภาพเส้น ก.	63
4.13 ภาพเส้น ข.	63
4.14 ภาพสี ก.	64
4.15 ภาพสี ข.	64
4.16 ภาพสี ค.	64
4.17 ภาพน้ำหนัก แสงเงา	65

บทที่ 1

บทนำ

มนุษย์นั้นล้วนมีพฤติกรรมความต้องการด้านความปรารถนา มีความฝัน จากจิตใต้สำนึก ภายในจิตใจของมนุษย์สิ่งเหล่านี้เป็นสิ่งที่อยากจะควบคุม เนื่องจากความต้องการของมนุษย์เป็นตัวแปร โดยมีอารมณ์ความรู้สึกเป็นส่วนสำคัญ มีสัญชาตญาณเป็นพฤติกรรมที่มนุษย์แสดงออก โดยอัตโนมัติตามธรรมชาติของชีวิตเป็นความพร้อมที่จะทำพฤติกรรมได้ในทันที เมื่อปรากฏสิ่งเร้าเฉพาะต่อพฤติกรรมนั้น สัญชาตญาณจึงมีความสำคัญต่อความอยู่รอดของชีวิตในสัตว์บางชนิด เช่น ปลา กัดตัวผู้จะแสดงการก้าวร้าวพร้อมต่อสู้ทันทีที่เห็นตัวผู้ตัวอื่น แต่สำหรับในมนุษย์สัญชาตญาณอาจจะไม่แสดงออกอย่างชัดเจน แต่บุคคลสามารถรู้สึกได้ เช่น ความใกล้ชิดระหว่างชายหญิง ทำให้เกิดความต้องการทางเพศได้ พฤติกรรมนี้ไม่ต้องเรียนรู้เป็นรูปแบบพฤติกรรมที่ตายตัวแน่นอน ซึ่งกำหนดมาตามธรรมชาติจากปัจจัยทางชีวภาพ ในปัจจุบันการศึกษาสัญชาตญาณเป็นเพียงความต้องการศึกษาลักษณะการตอบสนองขั้นพื้นฐาน เพื่อความเข้าใจพฤติกรรมเบื้องต้นเท่านั้นยังกล่าวได้ว่ามนุษย์นั้นมี รัก โลภ โกรธ เกียติ หลง สิ่งเหล่านี้จะส่งผลต่อพฤติกรรมในการแสดงออกของมนุษย์ได้ เช่น ติใจจะมีอาการขี้มึนขี้เมื่อย ติใจจะมีอาการร้องไห้ เหนงจะมีอาการซึมเศร้าหรือคิดถึงใครบางคน เป็นต้น และสิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นตัวแปรรูปประสาทสัมผัสที่ทำให้เกิดความรู้สึกสัมผัส เช่นการรับรส การ ได้กลิ่น การ ได้ยินเสียง และการถูกสัมผัส ซึ่งเป็นปัจจัยแวดล้อมเป็นสิ่งที่รับรู้ได้โดยง่าย และเกิดเป็นสิ่งเร้าที่ถูกสัมผัสและประมวลส่งกระแสประสาทไปยังสมอง เพื่อแปลความหมายที่คอยกระตุ้นในความปรารถนาที่เกิดเพื่อตอบสนองความต้องการภายในร่างกายนั้น เมื่อร่างกายได้รับตอบสนองแล้วร่างกายมนุษย์ก็กลับสู่ภาวะสมดุลอีกครั้งหนึ่ง และก็จะเกิดความต้องการใหม่ เกิดขึ้นมาทดแทนวนเวียนอยู่ไม่มีที่สิ้นสุด ทั้งหมดล้วนเป็นไปตามธรรมชาติของมนุษย์และขับเคลื่อนมาเป็นสัญชาตญาณที่มีติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด ส่งผลโดยตรงในกระบวนการของจิตใจ ความต้องการทางเพศก็เป็นความต้องการอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นตามสัญชาตญาณของมนุษย์เช่นกัน ความต้องการทางเพศเป็นเรื่องธรรมชาติที่มนุษย์ทุกคนมีติดตัวมาทั้งในระดับร่างกายรวมไปถึงจิตใจ ขึ้นอยู่กับความต้องการของแต่ละบุคคลว่าต้องการทางเพศแบบไหนมนุษย์บางคนแค่การถูกโอบกอดก็รับรู้ได้ถึงความรู้สึกอบอุ่นแค่นี้ก็เพียงพอแล้ว แต่สำหรับบางคนก็ต้องการมากกว่านั้น บางคนอาจต้องการเป็นผู้ถูกกระทำโดยให้อีกฝ่ายกระทำตนจนมีความรู้สึกถึงความเจ็บปวดแต่กลับไม่ได้รู้สึกถึงความทรมาน แต่กลับมีอารมณ์ทางเพศมากขึ้นและนำไปถึงจุดสุดยอดแห่งความสุข (ดร.เมธา หริมเทพาธิป, 2559 : ออนไลน์ และนพ.จพัล เกียรติจรธาดา, 2556 : 10)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.1 ความสำคัญของโครงการ

มนุษย์มีความต้องการความปรารถนาภายในจิตใจ และความต้องการตอบสนองความปรารถนานั้นทั้งในระดับร่างกายและจิตใจ เมื่อมีสิ่งกระตุ้นเราอารมณ์ความรู้สึกก็จะแสดงสัญชาตญาณออกมาตามจิตใต้สำนึกในด้านเพศก็เช่นกัน เป็นสัญชาตญาณของการดำรงชีวิตเป็นสิ่งที่มนุษย์แสวงหาเพื่อตอบสนองความสุขทางอารมณ์ทางเพศ เพศเป็นเรื่องธรรมชาติ มนุษย์ล้วนต้องการความพึงพอใจเพื่อเติมเต็มความต้องการของตน เพราะเพศไม่ใช่เรื่องของการสืบพันธุ์เพียงอย่างเดียว แต่เกี่ยวข้องไปถึงความรัก ความสุข ความสนุก และความเพลิดเพลิน ที่เกิดขึ้นได้ตั้งแต่คนเดียว สองคน หรือมากกว่าสองคนขึ้นไป เพศจึงเป็นเรื่องของปฏิภิกิริยาตอบสนองระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ และยังขยายไปส่วนอื่นอีกด้วย เมื่อเรื่องเพศนั้นเกี่ยวข้องกับมนุษย์อย่างน้อยตั้งแต่สองคนขึ้นไป เพศจึงมีความสัมพันธ์การถูกสัมผัสอย่างแนบแน่นเกิดขึ้น โดยบางกลุ่มอาจมีเรื่องราวของความความรักเข้ามาเกี่ยวข้องไม่ใช่แค่ความต้องการทางเพศอย่างเดียว โดยวิธีการสื่อสารปรับเปลี่ยนไปได้ทั้งในรูปแบบของความอ่อนหวาน และความรุนแรง และจึงมีกลุ่มบุคคลมาโซคิสต์ขึ้น (เสถียร เหลืองอร่าม, 2525 : ออนไลน์ และนิพนธ์ คันธเสวี, 2528 : ออนไลน์) มาโซคิสต์คือความแปรปรวนทางเพศที่บุคคลได้รับความพึงพอใจจากการถูกทำให้เจ็บปวด มาโซคิสต์พบได้ในสตรี-บุรุษ ในบุรุษจะยอมกรรยาทุกอย่าง เพื่อได้รับความสุขในอารมณ์ทางเพศตอบแทนเกิดจากประสบการณ์ร้ายใจ สะเทือนใจในอดีต เช่น เด็กหนุ่มคนหนึ่งได้รับอุบัติเหตุแขนหัก แต่ได้พยาบาลเข้ามาปฐมพยาบาล เขาเล่ายุติกรรมหวิวในอารมณ์ที่ใบหน้าของเขาคล้ายคล้ายกับทรวงอกของเธอ แต่ความเจ็บปวดจากแขนก็ไม่ได้ลดลงเลย ความซับซ้อนของความเจ็บปวดและแรงเร้าอารมณ์เพศเกิดขึ้นพร้อมกัน น่าจะเป็นชนวนนำไปสู่มาโซคิสต์ได้ ส่วนกลุ่มคนมาโซคิสต์ที่แรงจืดมักเกิดจากจิตใจที่แปรปรวนถึงขั้น โรคจิต (ส.สีมา, 2551 : ออนไลน์)

จากประสบการณ์ส่วนตัวในชีวิตที่ผ่านมา แรงบันดาลใจที่เกิดจากตัวข้าพเจ้าซึ่งเป็นมนุษย์คนหนึ่ง คิดว่าความสัมพันธ์ เช่น ความรัก ความหลง ความใคร่ ไปจนถึงการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้เกิดร่องรอยของความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันออกไปทั้งที่เป็นรูปธรรม และนามธรรมในความรู้สึกนึกคิด ความทรงจำนั้นเป็นสิ่งนามธรรมและจับต้องได้ยาก เมื่อใดก็ตามที่เราจดจำข้อมูลบางอย่างได้จะต้องเกิดการเปลี่ยนแปลงอะไรบางอย่างในสมอง เหมือนเวลาเราบันทึกข้อมูลลงในฮาร์ดดิสก์ ร่องรอยก็เปรียบเสมือนเรื่องราวที่จดบันทึกความรู้สึกจากส่วนลึกของข้าพเจ้าที่ตนเองสนใจร่องรอยความรู้สึกนึกคิดเหล่านี้ เริ่มจากการชอบจดบันทึกถึงความรู้สึกเรื่องความสุขที่แฝงความเจ็บที่อาจจะแปลกไปจากคนอื่น เพราะตัวข้าพเจ้าหลงใหลเกี่ยวกับรูปร่างผิวกายที่มีความเปลือย และถ้ามีสิ่งที่ซ้ำจากการถูกกัดหรือร่องรอยการถูกสัมผัสบนเรือนร่างที่ต่างไปจากสัตว์อื่นในร่างกายแล้วยิ่งทำให้ข้าพเจ้าหลงใหลเป็นพิเศษ และถ้ามันมีความหมายแฝงอยู่ในนั้นมันก็เปรียบเสมือนกับเป็นความทรงจำที่ได้ไปทดแทนการจดบันทึก จากที่เคยบันทึกลงในสมุดเล่มหนึ่งเปลี่ยนมาเป็นบันทึกบนเรือนร่างแทน ก็ทำให้เปลี่ยนทิศทางการรับรู้ได้ในการเอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อ่านไดอารี่ในอีกรูปแบบหนึ่ง กับคำจำกัดความของตัวเองที่สื่อออกผ่านการจัดลักษณะท่าทาง สิ่งของโดยธรรมชาติ แต่สิ่งที่ข้าพเจ้าชื่นชอบนั้นมีเนื้อหาข้อมูลบางส่วนของเรื่องราวกลุ่มคนมาโซคิสม์แฝงเพียงเล็กน้อย ข้าพเจ้าไม่ได้คิดว่าตนเป็นกลุ่มคนมาโซคิสม์ เพราะข้าพเจ้าไม่ได้ชอบความเจ็บปวดแต่ต้องการผลลัพธ์ การถูกสัมผัส ที่มันเกิดขึ้นเป็นร่องรอย ข้าพเจ้าเลยมีความต้องการเป็นผู้ถูกระทำที่ไม่ได้รุนแรงจนเกินไปนัก เพื่อตอบสนองความปรารถนาความต้องการอารมณ์ที่ก่อเกิดจุดสุดยอดแห่งความสุขตามสัญชาตญาณของตน ข้าพเจ้าจึงนำข้อมูลเหล่านี้มาอ้างอิง เพื่อต้องการสื่อว่าแท้จริงแล้วตัวข้าพเจ้าเป็นบุคคลกลุ่มเหล่านั้นหรือไม่ ในเรื่องของความคิดและลักษณะภายนอก เช่น การแสดงออกทางการถูกสัมผัส ร่องรอยซ้ำ หรือสิ่งของเหล่านั้น ก็เพื่อที่จะระบายความรู้สึกที่ข้าพเจ้ามีให้ผู้คนได้รับรู้ถึงความสุขในความทรงจำส่วนลึกของข้าพเจ้า

1.2 วัตถุประสงค์ของโครงการ

- 1.2.1 เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับจิตใต้สำนึก เพื่อต้องการที่จะสะท้อนมุมมองความสุขที่เกิดจากร่องรอยความทรงจำของข้าพเจ้าสู่การสร้างสรรคผลงานศิลปะ
- 1.2.2 เพื่อค้นหาแนวทางและเทคนิคในการสร้างสรรคผลงานศิลปะที่มีลักษณะเฉพาะตัวบนเทคนิคภาพพิมพ์หิน
- 1.2.3 เพื่อพัฒนาคุณภาพทางงานศิลปะ โดยใช้ศิลปะเป็นตัวถ่ายทอดดวงใจของข้าพเจ้า

1.3 แนวความคิดสร้างสรรค์

เดิมทีข้าพเจ้าสนใจเรื่องร่องรอยบางอย่างที่ถูกประทับไว้กับสิ่งของ เสมือนทำให้เกิดความรู้สึกใหม่ที่ต่างออกไปจากเดิม จากของธรรมดาพอมีร่องรอยอื่นบางอย่างมาประทับไว้ก็ทำให้เปลี่ยนความรู้สึกในการมองเห็น และเกิดการตั้งคำถามขึ้นกับมัน ความหมายเหล่านั้นก็เปลี่ยนไปหรืออาจกลายเป็นเรื่องราวใหม่ที่มีผลต่อสิ่งนั้นเกิดขึ้นมาแทน พอเวลาผ่านไปก็เกิดเป็นความทรงจำที่มีผลต่อคนหนึ่งคนเกิดขึ้นมาแทนที่การจดบันทึก

การจดบันทึกความรู้สึกจากส่วนลึกภายในจิตใจของข้าพเจ้าที่มีความสนใจในเรื่องร่องรอยบนเรือนร่างของการถูกกัด หรือสีผิวที่มีความซ้ำ สีผิวที่ต่างไปจากเดิม เปลี่ยนจากความเจ็บปวดกลายเป็นความทรงจำแห่งความสุข ความรัก ความสัมพันธ์ และความอบอุ่นเหล่านี้ขึ้นมาแทน เพื่อทดแทนการจดบันทึกจึงเปลี่ยนจากการอ่านมาเป็นใช้ความรู้สึกของการมอง หรือสัมผัสสิ่งเหล่านั้น แทน ซึ่งกับทำให้เกิดอารมณ์แห่งความสุขทางเพศสำหรับข้าพเจ้า ร่องรอยที่มีความซ้ำบนเรือนร่างเล็กน้อยมันทำให้ข้าพเจ้าเกิดความสุข เมื่อมองเห็นสิ่งเหล่านั้น และผิวสัมผัสของมันทำให้เกิดความรู้สึกต่างไปจากเดิมในตอนก่อนที่จะเกิดร่องรอยเหล่านั้น จากความรู้สึกเหล่านี้ จึงเกิดเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานศิลปะนิพนธ์ชุด “สุนทรีย์และร่องรอยความเจ็บ” ในรูปแบบของ

ภาพพิมพ์หิน ที่สื่อผ่านการจัดลักษณะท่าทางที่มีร่องรอยของการถูกกัด สิ่งของที่เกิดร่องรอย และการสัมผัสต่อสิ่งนั้น โดยมีโทนสีที่มีความละมุน โรแมนติก และมีรูปแบบของฝีแปรงอยู่ในผลงาน เป็นความผสมผสานของโทนสีกับฝีแปรง เพื่อจะแสดงออกถึงความรุนแรงเพียงเล็กน้อยก็ทำให้เกิดความสุขได้เหมือนกัน นอกจากนี้ร่องรอยที่เกิดขึ้นกับร่างกายรวมไปถึงร่องรอยที่ประทับบนวัตถุ ก็ทำให้เกิดความรู้สึกถึงความสุขที่เกี่ยวกับอารมณ์ทางเพศ พอเวลาเห็นสิ่งเหล่านั้นก็ทำให้นึกถึงช่วงเวลา ณ ตอนนั้นที่เกิดอารมณ์แห่งความสุขเกิดขึ้นมาในความทรงจำของข้าพเจ้า

1.4 ขอบเขตของโครงการ

1.4.1 ศึกษาจากการนำความรู้และประสบการณ์มาสร้างสรรค์งานศิลปะและประยุกต์ใช้

1.4.2 แนวทางการสร้างสรรค์ผลงานเป็นแนวทางเหมือนจริง (Realistic)

1.4.3 กรรมวิธี ภาพพิมพ์หิน (Lithography)

1.4.4 จำนวนผลงานทั้งหมดมี 5 ชิ้น

1. ขนาด 30 x 45 เซนติเมตร
2. ขนาด 38 x 51 เซนติเมตร
3. ขนาด 46 x 60 เซนติเมตร
4. ขนาด 50 x 56 เซนติเมตร
5. ขนาด 66 x 69 เซนติเมตร

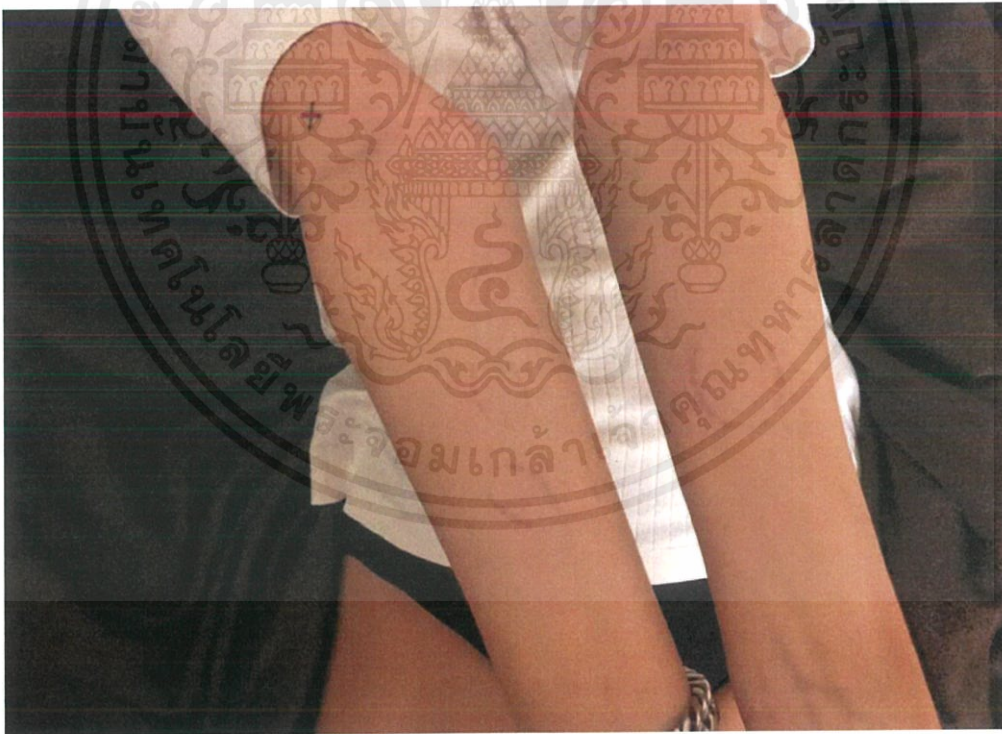
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

อิทธิพลจากงานศิลปกรรม

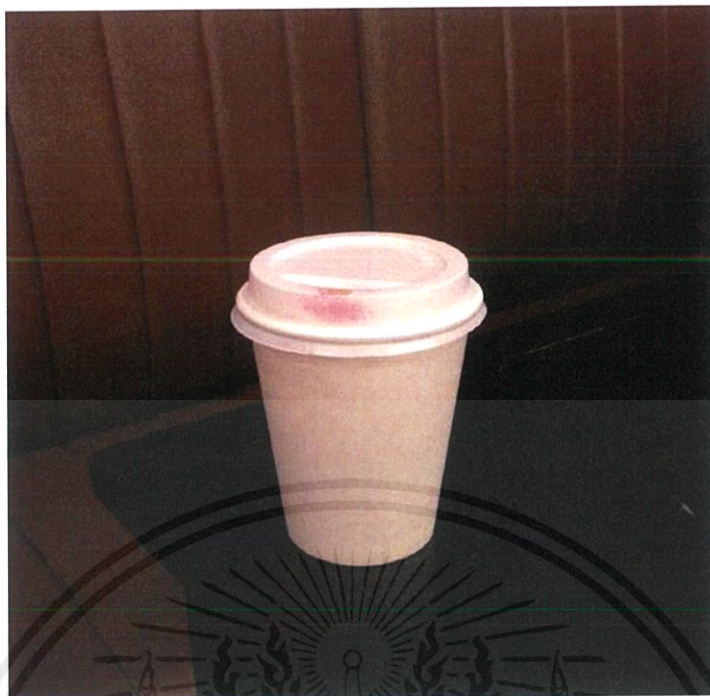
2.1 อิทธิพลที่ได้รับ

ผลงานชุดนี้เริ่มจากการที่ตนเองชอบจดบันทึก จึงต้องการบันทึกความสุขที่ได้รับจากการถูกกระทำเพื่อแลกกับความต้องการตอบสนองอารมณ์แห่งความสุขทางเพศกับร่องรอยที่จะเกิดขึ้นกับการถูกกระทำนั้น มาเสนอในรูปแบบของการใช้เทคนิคภาพพิมพ์หิน ที่มีโทนสีและบรรยากาศของความโรแมนติก เพื่อให้ได้อารมณ์ของความรู้สึกภายในจิตใจของข้าพเจ้าได้ถ่ายทอดออกมาและรูปแบบของการวาดภาพเหมือนจริง ทำให้เกิดความรู้สึกละมุน อบอุ่น ตัดกับที่แปร่งที่ทำให้เกิดความรู้สึกรุนแรง แต่ก็มีความอ่อนโยนอยู่ในงานนำมาผสมผสานกันจนเกิดมาเป็นผลงานสร้างสรรค์ นอกจากร่องรอยที่เกิดขึ้นกับร่างกาย รวมไปถึงร่องรอยที่ประทับบนวัตถุทำให้นึกถึงความสุขในความทรงจำกับสิ่งนั้นขึ้นอีกครั้ง

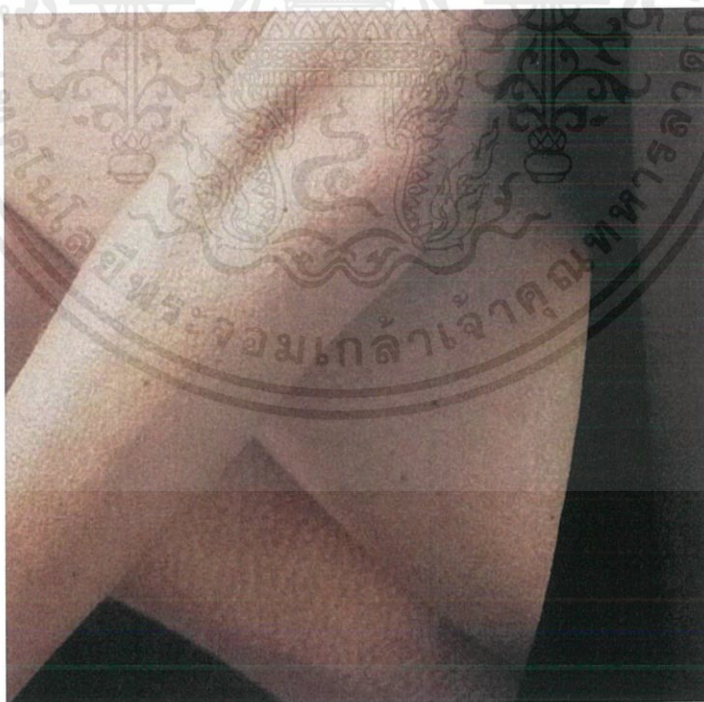

ภาพที่ 2.1 ภาพการถูกกัด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 2.2 ภาพคราบลิปสติกบนแก้ว

ภาพที่ 2.3 ภาพตอนผิวหนังกำลังขูด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การนำภาพถ่ายเหล่านี้มาเป็นอิทธิพลในผลงานเพราะอยากจะสื่อถึงร่องรอยใกล้ตัวในชีวิตประจำวันของข้าพเจ้า ที่ได้พบเห็นเป็นประจำและมีการบันทึก ต่อด้วยการถ่ายภาพเก็บไว้เสมือนเป็นไดอารี่อีกอย่างหนึ่ง ข้าพเจ้ายกตัวอย่างภาพถ่ายเพียง 3 ชั้นนี้ขึ้นมาเพราะเป็นภาพที่เห็นได้ชัดและเข้าใจง่ายในการมองเห็น ตัวอย่างรูปภาพที่ 1 หมายถึงร่องรอยของการถูกกักตบร่างกายที่ส่งผลต่อความรู้สึกที่มีความสุขทางอารมณ์ทางเพศ ทำให้เกิดความรู้สึกแปลกใหม่เป็นเสมือนไดอารี่ได้จดจำเก็บช่วงเวลาเหล่านั้นไว้ในรอยกัก พอเรามองเห็นร่องรอยนั้นภาพตอนช่วงเวลาแห่งความสุขเหล่านั้นก็จะลอยเข้ามาอยู่ในหัว รูปภาพที่ 2 เป็นแก่น้ำที่มีการกระทบด้วยปากคอนทาลิปสติกลงบนแก่น้ำจนเกิดเป็นร่องรอย เหมือนการทิ้งร่องรอยจูบเอาไว้ ส่วนรูปภาพที่ 3 เป็นรูปผิวหนังบนร่างกายของมนุษย์ที่กำลังขนลุกจนเกิดเทกเจอร์เป็นคุ่มขึ้นมาพอเวลาที่สัมผัสกับผิวก็เกิดอารมณ์ที่แตกต่างไปจากเดิมรู้สึกน่าตื่นเต้น วูบวาบ ข้าพเจ้าคิดว่าความทรงจำเป็นแรงกระตุ้นภายในที่ไม่มีที่สิ้นสุดภายในตัวมนุษย์ ซึ่งล้วนเป็นผลจากความรู้สึกอันเป็นนามธรรมทั้งสิ้นและยากที่จะอธิบายเหตุผล

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2 อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปิน

2.2.1 ศิลปินที่มีอิทธิพลต่อผลงานของข้าพเจ้า คือ เทรซี เอมีน (Tracey Emin) เกิด 3 กรกฎาคม 1963 เป็นศิลปินอังกฤษเธอเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มคนที่เรียกว่า Britartists หรือ YBAs (ศิลปินรุ่นเยาว์ชาวอังกฤษ) ผลงานส่วนใหญ่จะเป็นการใช้วัสดุในการสร้างผลงานให้วัสดุบอกความหมายในตัวเองในปี 1999 มีนิทรรศการเดี่ยวครั้งแรกของเธอในประเทศสหรัฐอเมริกาชื่อ “เลือดส่วนหนึ่งของฉันทุกคน” ปีหลังจากนั้นเธอเป็นผู้ทำชิงรางวัลเทอร์เนอร์ และจัดแสดงผลงานชื่อที่พิชของฉันท (my bed) การติดตั้งประกอบด้วยเตียงของเธอเองที่เธอใช้เวลาอยู่บนนั้นนานหลายอาทิตย์ ในการดื่มเหล้า สูบบุหรี่ กินอาหาร หลับนอน และมีเพศสัมพันธ์บนเตียงนี้ในระหว่างที่เธอกำลังมีประจำเดือนอยู่ บนพื้นพรมและโต๊ะข้างเตียง ก็เคลื่อนไปด้วยข้าวของเครื่องใช้ในชีวิตประจำวันอย่างขวดเหล้า ซองบุหรี่ และรองเท้าแตะ นอกจากนี้ยังมีหลอดเจลหล่อลื่น ถุงยางใช้แล้ว และชุดชั้นในเปื้อนเลือดประจำเดือนวางทิ้งระเกะระกะอยู่การปฏิบัติสหภาพลัทธิหมารวมของสุภาพสตรีผู้ดีอังกฤษ ที่ต้องมีความสะอาด สุภาพเรียบร้อย เปี่ยมไปด้วยมารยาทของกุลสตรีอันดีงามทุกกระเปาะนิ้ว เทรซี เอมีน สวมใส่และจัดแสดงเสื้อผ้าสกปรกสกปรกของเธอมานการแสดงตัวสู่สาธารณะและในผลงานของเธอ เธอสวมบทบาท “แม่สาวตัวแสบ” ให้สาธารณชนได้รับรู้ ซึ่งปฏิบัติการตอบสนองของคนในสังคมเหล่านั้นก็เป็นส่วนหนึ่งของงานศิลปะของเธอ

เธอกระตุ้นให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ เป็นผลงานชิ้นที่ทำให้ผู้คนรู้จักเธอเป็นงานแนวจัดวาง ใช้วัสดุสำเร็จรูปที่บ่งบอกเป็นนัยยะสื่อความหมายไปในเรื่องของเพศสภาพที่มีการแอบแฝงซ่อนเร้นทางด้านเพศสัมพันธ์อยู่ ให้ความรู้สึกถึงกิจกรรมแต่จะให้ความแจ่มแจ้งจากวัสดุในตัวเองมากกว่าที่บอกเล่าอย่างตรงไปตรงมา รอยยับรอยย่นของผ้าวัสดุที่ใช้จัดวางทำให้ผู้ชมรู้สึกถึงบริบทของสิ่งเหล่านั้นได้ดี ผลงานเหล่านี้ของเธอช่วยสร้างนิยามใหม่ และขยายขอบเขตความเป็นไปได้ในเสรีภาพของสตรีเพศ ที่สำคัญคือมันส่งอิทธิพลอย่างสูงต่อศิลปินหญิงในยุคหลังที่สำรวจความเป็นผู้หญิง และทำงานในประเด็นเกี่ยวกับสตรีนิยม (feminism) ไม่ว่าจะเป็นศิลปินชาวฝรั่งเศสอย่าง มารี จากอตเต-วอยยาคซี (Marie Jacotey-Voyatzis) หรือศิลปินเจ้าของรางวัล Turner ปี 2013 อย่าง ลอร์ พรูว์สต์ (Laure Prouvost) เป็นต้น งานของเธอมักถูกตีความว่ามีลักษณะเป็นส่วนหนึ่งของกระแสคลื่นลูกที่สามของลัทธิสตรีนิยม ที่มีความเชื่อว่า ผู้หญิงสามารถนิยามและกำหนดเพศสภาวะได้ด้วยตนเอง ผลงานศิลปะที่ตรงไปตรงมา ปราศจากสัญลักษณ์แฝงเร้นของเธอได้กระตุ้นให้ผู้ชมมุ่งประเด็นไปที่มุมมองอันแท้จริงของเพศหญิง ที่มักจะเป็นเรื่องต้องห้ามและน่าอับอายในสังคมที่แม้จะเรียกว่าสมัยใหม่ (แต่ยังแอบแฝงแนวคิดชายเป็นใหญ่อยู่) ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการมีประจำเดือน การทำแท้ง ความสำส่อน (ที่ส่วนใหญ่มักใช้กับผู้หญิงเท่านั้น) เธอหยิบประเด็นเหล่านี้มาสร้างสรรค์เป็นผลงานศิลปะที่ทั้งทรงพลังและเปี่ยมไปด้วยเอกลักษณ์เฉพาะตัว แต่ก็ได้เต็มไปด้วยความละเอียดอ่อนประจบประแจง ด้วยการเชื่อมโยงกิจกรรมทางศิลปะพื้นฐานของเธอเข้ากับอัตลักษณ์และความเจ็บปวดรวดร้าวทางร่างกายและจิตวิญญาณ โดยใช้ร่างกายเป็นเครื่องมือ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในการแสดงออกทางศิลปะ เธอเปิดเผยตัวตนและความอ่อนแอของเธอให้ผู้ชมได้รับรู้ผ่านอารมณ์ความรู้สึกที่เป็นสากล แถมยังเปิดทางให้ผู้ชมร่วมกันแบ่งปันความรู้สึกของความเป็นมนุษย์ในสังคมร่วมกันกับเธอ (Panu Boonpipattanapong, 2018 : Online)

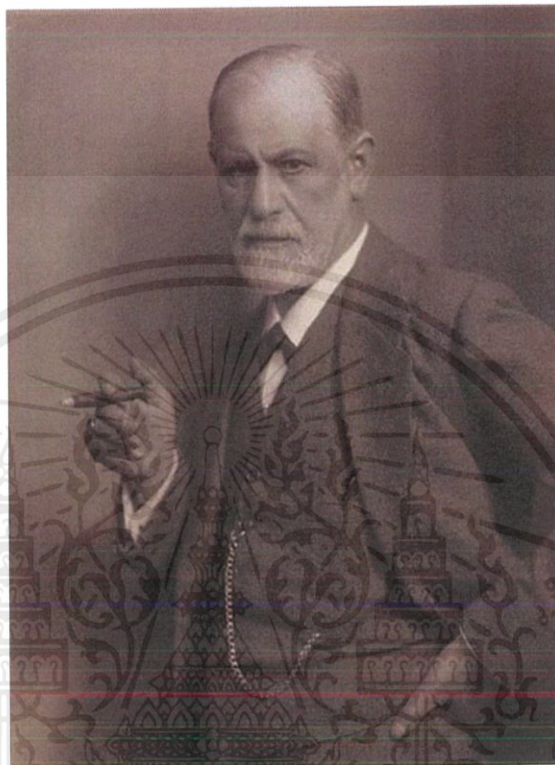
ภาพที่ 2.4 ภาพผลงานของ Tracey Emin, My Bed, [Online] Available :

<http://www.communicationinterne.net/>

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลในเรื่องแนวความคิดประเด็นเรื่องราวที่เป็นการนำเอาเรื่องเพศที่เป็นเรื่องส่วนตัว แต่ศิลปินนำออกมาแสดง และอิทธิพลการใช้วัสดุสำเร็จรูปที่มีความหมายแฝงสื่อออกไปทิศทางเพศสัมพันธ์และมีความงามในตัวเอง ซึ่งในผลงานของข้าพเจ้ามีการใช้วัตถุและร่องรอยเป็นตัวสื่อในเรื่องความสัมพันธ์ที่มีแนวความคิดค้นทางในเรื่องเพศคล้ายกับศิลปิน แต่วัตถุประสงคในการสร้างสรรค์ผลงานนั้นมีความแตกต่างกัน เพราะวัตถุประสงค์ของศิลปิน คือต้องการแสดงออกถึงเพศสภาพที่มีการแอบแฝงซ่อนเร้นทางด้านเพศสัมพันธ์แต่วัตถุประสงค์ของข้าพเจ้า เพื่อต้องการบันทึกความทรงจำที่มีความสุขจากร่องรอยที่เกิดจากเพศสัมพันธ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2.2.2 ศิลปินที่มีอิทธิพลทางด้านเนื้อหาและแนวความคิดต่อข้าพเจ้า คือ ซิกมุนด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) เกิด 6 พฤษภาคม ค.ศ. 1856 - 23 กันยายน ค.ศ. 1939 เป็นประสาทแพทย์ชาวออสเตรีย ผู้เป็นที่รู้จักในฐานะบิดาแห่งทฤษฎีจิตวิเคราะห์

ภาพที่ 2.5 Sigmund Freud, [Online] Available :

<https://sites.google.com/a/srp.ac.th/development-theory/thvsdi-phathnakar-tha-ngbukhik-phaph/thvsdi-cit-wi-kheraah-khxng-f-rxy-d>

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ที่คิดค้น โดย Sigmund Freud (1856-1939) ซึ่งเป็นจิตแพทย์ชาวเวียนนีส ทฤษฎีของเขาได้รับการยอมรับเป็นอย่างมากในยุคนั้น มีแนวคิดต่าง ๆ เกี่ยวกับปัญหาจิตใจที่พัฒนาตามมามากมาย

แม้ในปัจจุบันความสำคัญของทฤษฎีจิตวิเคราะห์จะมีบทบาทลดลง ทฤษฎีด้านชีวภาพและการรักษาด้วยยามีบทบาทมากขึ้น แต่ก็ยังเป็นที่ยอมรับกันว่า ทฤษฎีจิตวิเคราะห์เป็นส่วนที่ช่วยให้เข้าใจปรากฏการณ์ต่าง ๆ ของจิตใจได้เป็นอย่างดี Sigmund Freud แบ่งโครงสร้างของจิตใจออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่

1. อิด (Id) หมายถึง ตัณหาหรือความต้องการพื้นฐานของมนุษย์เป็นสิ่งที่ยังไม่ได้ขัดเกลา ซึ่งทำให้มนุษย์ทำทุกอย่างเพื่อความพึงพอใจของตนเองหรือทำตามหลักของความพอใจ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

(Pleasure principle) เปรียบเหมือนสันดานดิบของมนุษย์ ซึ่งแบ่งออกเป็น สัญชาตญาณ แห่งการมีชีวิต (Life instinct) เช่น ความต้องการอาหาร ความต้องการทางเพศ ความต้องการหลีกเลี่ยงอันตราย และสัญชาตญาณแห่งความตาย (Death instinct) เช่น ความก้าวร้าว หรือการทำอันตรายต่อตนเองและผู้อื่น เป็นต้น บุคคลจะแสดงพฤติกรรมตามความพอใจของเขาเป็นใหญ่ ไม่คำนึงถึงค่านิยมของสังคม และความพอใจของบุคคลอื่นจึงมักเป็นพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามครรลองของมาตรฐานในสังคม บุคคลที่มีบุคลิกภาพเช่นนี้ มักได้รับการประณามว่ามีบุคลิกภาพไม่ดี หรือไม่เหมาะสม

2. อีโก้ (Ego) หมายถึง ส่วนที่ควบคุมพฤติกรรมที่เกิดจากความต้องการของ Id โดยอาศัยกฎเกณฑ์ทางสังคม และหลักแห่งความจริง (Reality principle) มาช่วยในการตัดสินใจ ไม่ใช่แสดงออกตามความพอใจของตนแต่เพียงอย่างเดียว แต่ต้องคิดแสดงออกอย่างมีเหตุผลด้วย นั่นคือ บุคคลจะแสดงพฤติกรรมโดยมีเหตุและผลที่เหมาะสมกับกาลเทศะในสังคม จึงเป็นบุคลิกภาพที่ได้รับการยอมรับมากในสังคม ในคนปกติที่สามารถปรับตัวอยู่ได้ในสังคมอย่างมีความสุข Sigmund Freud เชื่อว่าเป็นเพราะมีโครงสร้างส่วนนี้แข็งแรง

3. ซูเปอร์อีโก้ (Superego) นั้น เป็นส่วนที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับศีลธรรมจรรยา บรรทัดฐานของสังคม ค่านิยม และขนบธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ ซึ่งทำหน้าที่ผลักดันให้บุคคลประเมินพฤติกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับมโนธรรม จริยธรรมที่พัฒนามาจากการอบรมเลี้ยงดู โดยเด็กจะรับเอาค่านิยมบรรทัดฐานทางศีลธรรมจรรยาและอุดมคติที่พ่อแม่สอนเข้ามาไว้ในตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระยะเวลาที่เด็กมีอายุประมาณ 3 - 5 ขวบ (ระยะ Oedipus Complex) และเด็กจะพัฒนาความรู้สึกเหล่านี้ไปตามวัย โดยมีสภาพแวดล้อมทางบุคคลเป็นองค์ประกอบสำคัญการทำงานของ Superego จะขึ้นอยู่กับหลักแห่งจริยธรรม (Moral Principle) ที่ห้ามควบคุม และจัดการไม่ให้ Id ได้รับการตอบสนองโดยไม่คำนึงถึงความผิดชอบชั่วดี โดยมี Ego เป็นตัวกลางที่ประสานการทำงานของแรงผลักดันจาก Id และ Superego โดยทั่วไปแล้ว Superego จะเป็นเรื่องของการมีมโนธรรม (Conscience) ที่พัฒนามาจากการอบรมสั่งสอนของพ่อแม่หรือผู้อบรมเลี้ยงดู ซึ่งเป็นค่านิยมที่พ่อแม่ถ่ายทอดให้สูงกว่าสิ่งใดดีควรประพฤติปฏิบัติหรือไม่ ส่วนนี้จะทำให้บุคคลเกิดความรู้สึกผิด (Guilt Feeling) ที่จะติดตามรบกวนจิตใจของบุคคลเมื่อกระทำสิ่งใดที่ขัดต่อมโนธรรมของตนเอง และส่วนที่ เรียกว่าอุดมคติแห่งตน (Ego-Ideal) ที่พัฒนามาจากการเอาแบบอย่าง (Identification) จากบุคคลที่เคารพรักเช่น พ่อแม่ ผู้อบรมเลี้ยงดู และคนใกล้ชิด ทำให้เด็กรับรู้ว่าการประพฤติปฏิบัติเพื่อจะได้รับการยอมรับ และความชื่นชมยกย่องซึ่งทำให้เกิดความอึดอึดใจ เมื่อได้ทำตามอุดมคติของตนบาง ส่วนของ Superego จะอยู่ในระดับจิตสำนึก และบางส่วนจะอยู่ในระดับจิตไร้สำนึก

ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ของ Sigmund Freud ยังได้วิเคราะห์จิตของมนุษย์ออกเป็น 3 ระดับอีกได้แก่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. จิตสำนึก (Conscious) เป็นจิตระดับที่มนุษย์เราแสดงออกยามเมื่อรู้ตัว คือ มีสติตลอดเวลา, รู้ว่าตนเองเป็นใคร, ต้องการอะไร, กำลังทำอะไร, อยู่ที่ไหน, รู้สึกอย่างไร เมื่อแสดงพฤติกรรมก็จะแสดงออกไปอย่างรู้ตัว มีเหตุผล อยู่ในโลกของความเป็นจริง หรืออีกนัยหนึ่งก็คือจิตสำนึกคือจิตระดับที่รู้ตัว และแสดงพฤติกรรมออกมาได้โดยตรงตามที่ตนเองรับรู้ขณะนั้น

2. จิตกึ่งสำนึก (Pre-Conscious) เป็นจิตที่แสดงออกมาในระดับที่ยังรู้ตัวอยู่เช่นกัน เพียงแต่ควบคุมไม่ให้แสดงพฤติกรรมออกมา เมื่อใดก็ตามที่ต้องการจะแสดงออกก็สามารถจะเปิดเผยได้โดยทันที เช่น พี่สาวเกลียดน้องสาวตัวเอง แต่ไม่ต้องการให้พ่อกับแม่รู้ จึงควบคุมพฤติกรรมให้เป็นปกติ ซึ่งพี่สาวรับรู้จิตส่วนนี้อยู่ตลอดเวลาว่าตนมีความรู้สึกอย่างไรกับน้องสาวตน ดังนั้นเมื่อใดก็ตามที่พี่สาวต้องการจะเปิดเผยความเกลียดที่มีอยู่ในใจของตน ออกมาก็ยอมทำได้ทันที สรุปได้ว่าจิตกึ่งสำนึกคือ จิตระดับที่รู้ตัวแต่ไม่แสดงออกมา

3. จิตใต้สำนึก (Sub-Conscious) Sigmund Freud เชื่อว่าจิตระดับนี้ เป็นระดับที่เก็บสะสมสิ่งต่าง ๆ ไว้มากมาย เก็บข้อมูลต่าง ๆ ไว้มากมาย ทั้งสัญชาตญาณของมนุษย์ เช่น ความต้องการทางเพศ, ความก้าวร้าว, ความกลัว, ความเห็นแก่ตัว, ทั้งประสบการณ์ต่าง ๆ ที่บุคคลได้รับมาตั้งแต่เกิดจนถึงปัจจุบัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดก็ตาม รวมถึงประสบการณ์ที่เป็นเรื่องที่เจ็บปวด, ขมขื่น, เสรีหรือทุกข์ในอดีตที่บุคคลต้องการจะลืมไปจากความทรงจำ เช่น เกลียดพี่น้อง ออกหัก โดนเพื่อนแกล้ง เป็นต้น Sigmund Freud เชื่อว่าความรู้สึกเป็นทุกข์เหล่านี้ จะเกิดเป็นกระบวนการเก็บกดลงสู่ จิตใต้สำนึก (Repression) ทำให้บุคคลไม่สามารถรับรู้หรือจำความรู้สึกความรู้สึกดังกล่าวได้ ซึ่งในความเป็นจริงประสบการณ์และความรู้สึกดังกล่าวนั้นยังคงมีตัวตนอยู่ใน จิตใต้สำนึก ไม่ได้หายไปไหน ซึ่งจะถูกแสดงออกมาเป็นพฤติกรรมติดตัวเมื่อโตขึ้น ซึ่งเจ้าตัวไม่สามารถที่จะอธิบายเหตุผลได้ Sigmund Freud เชื่อว่าตัวตนของบุคคลๆหนึ่ง ซึ่งจะพึงมีและพึงเป็นได้นั้นขึ้นอยู่กับจิตใต้สำนึก เนื่องจากจิตใต้สำนึกเป็นคลังข้อมูลนับล้าน ๆ ดังนั้นมันจึงเป็นตัวกำหนดว่าบุคคลคนนั้นจะเป็นคนเช่นไร เช่น ก้าวร้าว, อ่อนโยน, เข้มแข็ง, อ่อนแอ, กลัวหนู, กลัวความสูง, ชอบดอกไม้, เกลียดแมว, ฯลฯ

ในขณะที่จิตสำนึกและจิตกึ่งสำนึกเป็นจิต ที่ถูกแสดงออกมาเมื่อบุคคลรู้ตัว จิตใต้สำนึกก็เป็นจิตที่ถูกแสดงออกมาเมื่อบุคคลนั้น ๆ ไม่รู้ตัว หรือไม่มีสติรับรู้ได้ เช่น นอนหลับ นั่งสมาธิ หรือถูกสะกดจิต ในขณะที่การแสดงออกของจิตสำนึกและจิตกึ่งสำนึกเป็นการแสดงออกเมื่อยามเราตื่น เช่น เดิน, กิน, เข้าประชุม, หรือคุยโทรศัพท์ การแสดงออกของจิตใต้สำนึกจะฉายภาพออกมาในรูปแบบของความฝัน การละเมอ หรือผลอพุดออกมาโดยไม่ได้ตั้งใจ เป็นต้น

Sigmund Freud เปรียบเทียบจิตใจของมนุษย์ว่ามี ลักษณะคล้ายกับภูเขาน้ำแข็ง (iceberg) ที่ลอยอยู่กลางมหาสมุทร ซึ่งภูเขาน้ำแข็งนั้นจะมีส่วนที่ลอยโผล่พ้นผิวน้ำอยู่เพียงน้อยนิด แต่ส่วนที่อยู่ใต้น้ำนั้นมีอยู่อีกมาก ณ ที่นี้ส่วนที่ลอยพ้นผิวน้ำมานั้นเปรียบเทียบกับจิตสำนึก และส่วนที่อยู่ปริมน้ำหรือลงไปใต้น้ำเพียงไม่มากสามารถเปรียบได้กับจิตกึ่ง สำนึก และน้ำแข็งส่วนสุดท้ายที่

เป็นส่วนใหญ่ของภูเขาน้ำแข็งที่อยู่ลึกลงไปได้พื้น มหาสมุทรนั้นก็คือจิตใต้สำนึก เนื่องจากส่วนที่อยู่ใต้น้ำมหาสมุทรไปนั้นคือส่วนที่เราไม่มีโอกาสได้เห็นหรือ รับรู้ได้ถึงความมีตัวตนอยู่ของมัน

สาเหตุที่ Sigmund Freud เปรียบให้จิตสำนึกและจิตกึ่งสำนึก เป็นเพียงส่วนน้อยนิดของภูเขาน้ำแข็งนั้นก็เพราะว่า โดยปกติแล้วมนุษย์เรานั้นจะใช้จิตส่วนที่เป็นจิตสำนึกและจิตกึ่งสำนึกทำงาน เพียงแค่ 8% เท่านั้น ส่วนอีก 92% ที่เหลือนั้นก็คือผลจากการทำงานของจิตใต้สำนึกทั้งหมดพลังของจิตใต้สำนึกมีอิทธิพลเหนือจิตสำนึก กระตุ้นเตือนให้กระทำพฤติกรรมประจำวันทั่ว ๆ ไป เป็นแรงจูงใจให้เกิดพฤติกรรมอันไร้เหตุผลและผิดปกตินในลักษณะต่าง ๆ

อย่างไรก็ตามจิตใต้สำนึกที่ไม่มีโอกาสได้แสดงพฤติกรรมออกมานั้น มักจะกลายเป็นพฤติกรรมผิดปกติแบบใดแบบหนึ่งได้ เช่น รู้สึกกลัวและกังวลตลอดเวลา ซึมเศร้าตลอดเวลา ซึ่งการช่วยเหลือบุคคลที่มีพฤติกรรมผิดปกติเช่นนี้ จำเป็นจะต้องเข้าใจการหยั่งรู้ถึงสาเหตุหลักที่ถูกฝังอยู่ในจิตใต้สำนึก โดยจิตแพทย์ที่ดำเนินรอยตาม Sigmund Freud อาจจะใช้วิธีการสะกดจิต หรือบำบัดแบบ Free Association เพื่อให้คนไข้สามารถเปิดเผยเรื่องราวที่ถูกบันทึกอยู่ในจิตใต้สำนึกของตนออกมา

อิทธิพลที่จิตใต้สำนึกมีผลต่อระบบการทำงานของร่างกาย

เวลาเราโกรธ เลือดจะขึ้นหน้าและหน้าแดง เวลาเรากลัวหน้าจะซีด เวลาตกใจเหงื่อจะออกและใจสั่น สิ่งเหล่านี้คือการทำงานของอารมณ์ซึ่งระบบการทำงานของร่างกายจะตอบสนองอารมณ์ต่าง ๆ เหล่านี้อัตโนมัติ แต่ในภาวะปกติเราไม่สามารถนึกที่จะให้ตัวเองหน้าแดง ให้หน้าซีด เหงื่อออกหรือใจสั่นได้ เราอาจต้องวิ่งหลายร้อยเมตรเพื่อให้ตัวเองเหงื่อออกหรือหน้าแดง หรือบีบคอตัวเองเพื่อให้หน้าซีดใจสั่น ความจริงแล้วเราสามารถทำเช่นนั้นได้ ถ้ารู้วิธีและได้รับการฝึกฝนที่ถูกต้อง

อิทธิพลที่จิตใต้สำนึกมีต่อความรู้สึกและอารมณ์

อารมณ์ต่าง ๆ ของมนุษย์ มีปัจจัยหลักอยู่ 4 อารมณ์ คือ ความกลัว, ความกล้า, ความเกลียด, ความชอบ ทุกอารมณ์นอกเหนือจากนี้ก็ยังมีที่มาจากอารมณ์เหล่านี้ทั้งสิ้น ระดับและชนิดของปรากฏการณ์ที่แต่ละคนจะได้รับนั้นแตกต่างกัน เช่น คนบางคนกลัวตาย บางคนไม่กลัวตาย บางคนชอบกินของเผ็ด บางคนไม่ชอบ เหล่านี้เกิดจากประสบการณ์และการเก็บข้อมูล ประสบการณ์และข้อมูลเหล่านี้จะถูกเก็บลงในจิตใต้สำนึก และจิตใต้สำนึกก็จะทำงานโดยอัตโนมัติทั้งที่เราไม่ได้สั่ง เช่น คนบางคนทีเห็นเลือดอาจจะหน้าซีดหรือเป็นลมไปเลย โดยไม่จำเป็นต้องเห็นหรือรู้ว่าเป็นเลือดของใคร หรือตัวอะไร ทำไม่ถึงมีเลือด ฯลฯ

อิทธิพลที่จิตใต้สำนึกมีต่อความทรงจำและความฝัน

จิตใต้สำนึกจะเปิดเมื่อ จิต ร่างกาย และอารมณ์อยู่ในสภาวะต่อไปนี้มีสมาธิ (ขณะเข้าญาณ หรือใจจดจ่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างแรงกล้า) อยู่ในภวังค์ (จิตใจล่องลอย ควบคุมไม่ได้ชั่วขณะ) สภาวะกึ่งหลับกึ่งตื่น จิตใจว่างเปล่า (หยุดรู้สึก หยุดนึก หยุดคิดไปชั่วขณะ) ตีใจ ตกใจ เสียใจ ตื่นเต้นสุดขีดจนลืมหืมตา (อาการจนลืมหืมตาจะทำให้จิตใจว่างเปล่าไปชั่วขณะ) เวลาเราจำหรือท่องหนังสือ นั้น เราจำผ่านจิตสำนึก การท่องหนังสือหรือได้รับข้อมูลใด ๆ ซ้ำแล้วซ้ำเล่าก็ถือเป็นอีกวิธีหนึ่งที่ข้อมูลจะถูกนำไปเก็บในจิตใต้สำนึก หรือหากเราใช้จิตใต้สำนึกในการจำก็จะจำได้ดียิ่งขึ้น

เด็กทั่วไปต้องผ่านประสบการณ์ครั้งแรกที่จะได้พบเห็นแมว และส่วนใหญ่จะมีความสุข ประทับใจที่ได้เล่นกับลูกแมว ในขณะที่บางคนอาจได้พบในสภาวะที่ไม่เหมาะสม เช่น พบลูกแมวตัวเล็กมาก ๆ แล้วเข้าไปเล่น แม่แมวซึ่งเพิ่งคลอดลูกออกมาใหม่อาจจะยังหวงลูกเลยตะครุบเอาเด็กน้อยเข้าไป ในวัยเด็กนั้นจิตใจมีความว่างเปล่ามากกว่า สภาวะนี้จิตใต้สำนึกเปิดง่ายอยู่แล้ว ยิ่งอยู่ในภาวะตกใจสุดขีดที่โดนแม่แมวตะครุบ ความกลัวความตกใจนั้นจะส่งเข้าไปเก็บในจิตใต้สำนึก และส่งผลให้เด็กคนนั้นเป็นคนกลัวแมวตลอดไปทันทีซึ่งด้วยจิตสำนึกเอง เขาจะลืมเหตุการณ์นั้นไปแล้วตามวันเวลาที่เปลี่ยนแปลง แต่จิตใต้สำนึกจะไม่ลืม และจะส่งข้อมูลขึ้นมาสร้าง

อิทธิพลอยู่ตลอดเวลาทั้งต่อระบบประสาท ความรู้สึกและอารมณ์ควบคู่กันไป

ยังมีปรากฏการณ์อีกมากที่สามารถใช้ทฤษฎีการสะกดจิตหรือการทำงานของจิตใต้สำนึกมาตอบคำถามได้ เช่น เรื่องการฝัน อาการตื่นตกใจอย่างแรงแล้วสามารถยกของหนักขึ้นออกวิ่งได้ การเห็นภาพหลอนภาพลวงตา เป็นต้น

เรื่องราวต่าง ๆ ของข้าพเจ้า กลายเป็นเพียงอดีต ภาพจำ, การกระทำ, ความรู้สึก, สถานที่ต่าง ๆ เป็นเพียงความทรงจำที่ถูกรับบันทึกอยู่ในจิตใต้สำนึก เรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในอดีต ล้วนแล้วส่งผลกับข้าพเจ้าในปัจจุบัน การนึกถึง การโหยหาอดีต พฤติกรรมบางอย่างมักส่งผลให้นึกย้อนกลับไป จนทำให้เกิดการแสดงออกในการสร้างสรรค์ผลงานถึงร่องรอยของความรู้สึกแห่งความสุขในความทรงจำที่เกิดขึ้นกับตัวข้าพเจ้า

บทที่ 3

วิธีดำเนินการสร้างสรรค์

การสร้างสรรค์ผลงานภาพพิมพ์หิน (Lithography) ในหัวข้อ “สุนทรีย์และร่องรอยแห่งความสุข” มีกระบวนการสร้างสรรค์มาจากแนวความคิดเกี่ยวกับความทรงจำแห่งความสุขในอุดมคติของข้าพเจ้า เนื่องจากชุดผลงานของข้าพเจ้ามีเรื่องราวเกี่ยวกับความทรงจำ ข้าพเจ้าจึงได้ศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งเรื่อง ทฤษฎีจิตวิเคราะห์ จิตใต้สำนึก รวมถึงการใช้สัญลักษณ์นิยม เพื่อนำมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงานชิ้นนี้ ข้าพเจ้าเลือกที่จะนำเสนอความทรงจำผ่านร่องรอยและสถานที่เมื่อมองเห็นแล้วนึกถึงช่วงเวลาแห่งความสุข ณ ตอนนั้น โดยมีตัวข้าพเจ้าเองเป็นองค์ประกอบหนึ่งในผลงานด้วย ทุกร่องรอยกับสถานที่ล้วนมีเรื่องราวต่าง ๆ มากมายเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้า เรื่องราวต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นข้าพเจ้านึกดูแล้วข้าพเจ้ามีความสุขเสมอ โดยแต่ละภาพจะให้อารมณ์ที่แตกต่างกันไป มีตั้งแต่ช่วงอารมณ์หนึ่ง ๆ จนถึงมีความสุข ข้าพเจ้าได้ศึกษาถึงแนวคิดและโทนสีของภาพ เพื่อนำมาสร้างสรรค์ในผลงานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้ใช้ข้อมูลที่ศึกษามาทั้งหมดมาประกอบในการสร้างสรรค์ผลงาน จนออกมาเป็นผลงานชุดนี้

3.1 ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

โครงการที่ 1

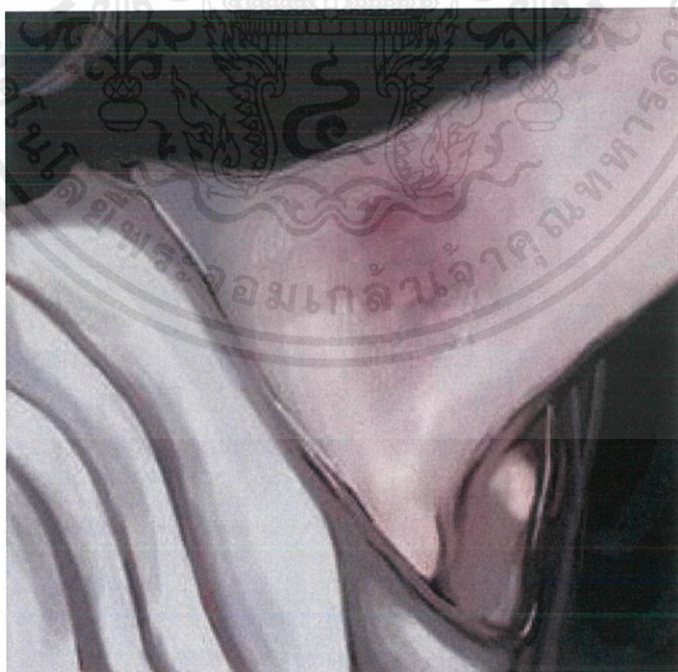
การสร้างภาพร่างด้วยวิธีการวาดเส้นด้วยโปรแกรม Photoshop โดยการใช้บรัชสโตคด้วยฝีแปรง เพราะอยากให้เห็นถึงร่องรอยต้องการแสดงออกมา และบวกกับโทนสีที่มีความละมุนแต่ไม่ได้หวาน เพื่อต้องการให้ภาพตรงกับแนวความคิดที่ต้องการสื่อถึงร่องรอยที่ดูเหมือนความเจ็บปวด แต่จริง ๆ แล้วมันคือร่องรอยแห่งความสุข ความสุขที่ไม่ได้ต้องการความหวานเหมือนใครถึงจะมีความสุข ความสุขที่ไม่จำเป็นต้องอ่อนนุ่ม บอบบาง และอ่อนหวาน มนุษย์ล้วนมีความต้องการความสุขที่แตกต่างกันออกไป แต่กับข้าพเจ้าความรุนแรงเล็ก ๆ ที่เจ็บปอยู่ในนั้นคือความทรงจำแห่งความสุข

ในภาพร่างโครงการที่ 1 นั้นไม่มีภาพร่างชิ้นใดที่สามารถนำไปสร้างสรรค์เป็นผลงานได้ เพราะภาพร่างยังไม่มี ความลงตัวที่องค์ประกอบและร่องรอยมีความซ้ำที่นำกล้วดูทราจนเกินไป

ภาพร่างโครงการที่ 1

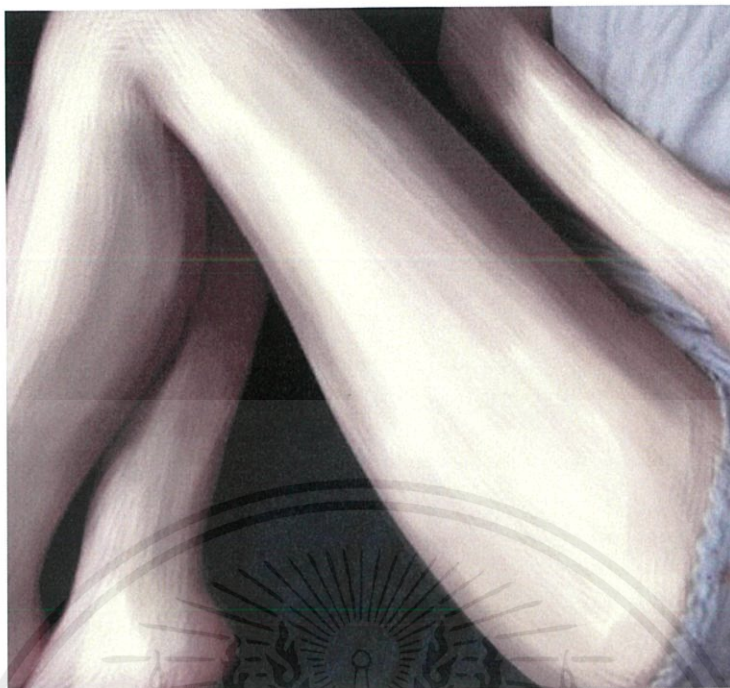

ภาพที่ 3.1 ภาพร่าง โครงการที่ 1 ชั้นที่ 1

ภาพที่ 3.2 ภาพร่าง โครงการที่ 1 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

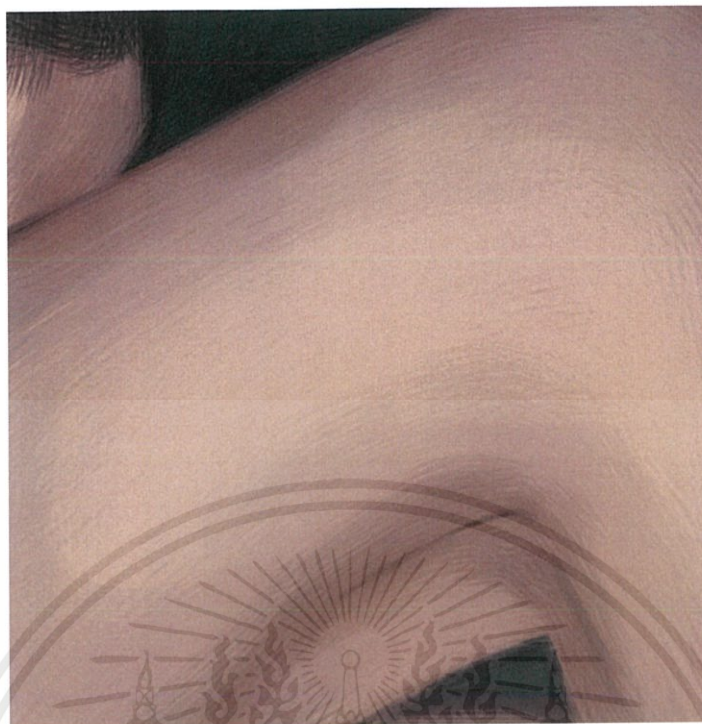

ภาพที่ 3.3 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 3

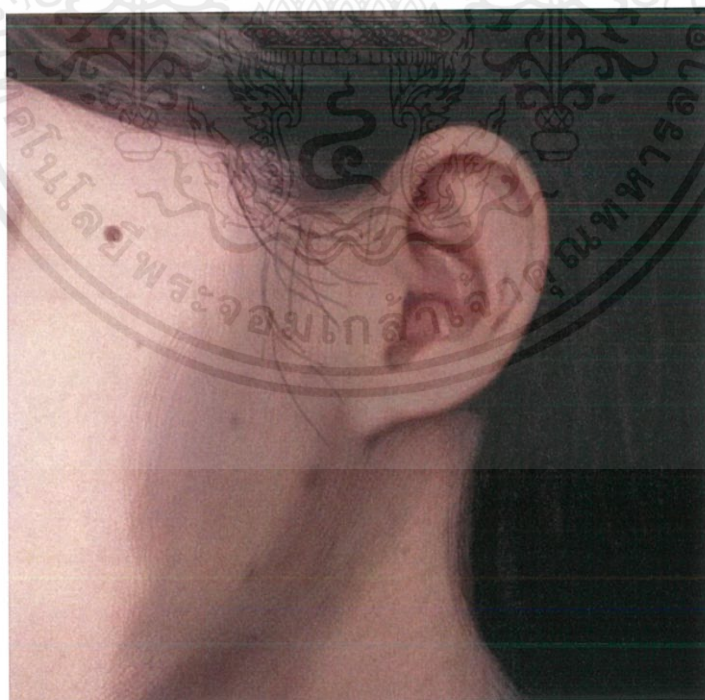

ภาพที่ 3.4 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.5 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 5

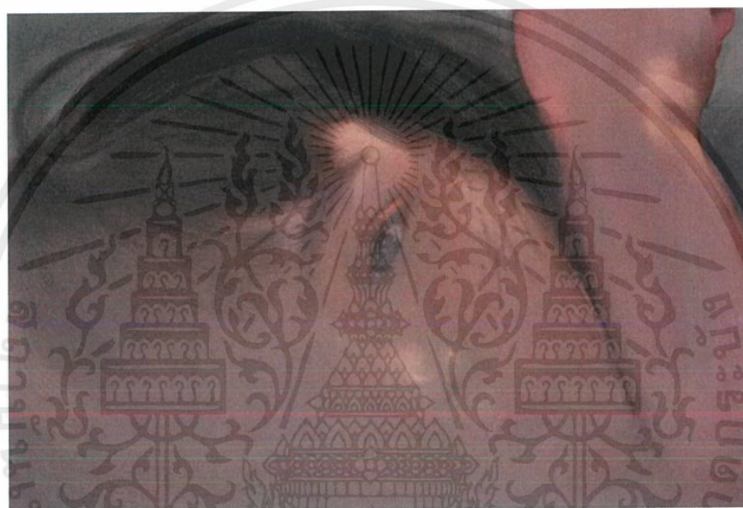
ภาพที่ 3.6 ภาพร่างโครงการที่ 1 ชั้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการที่ 2

ในภาพร่างโครงการที่ 2 นี้มีการพัฒนาจากโครงการที่ 1 โดยภาพร่างมีการแสดงออกถึงท่าทาง อารมณ์ ความรู้สึก และองค์ประกอบการจัดวางที่ลงตัวมากขึ้น โดยในโครงการที่ 2 นั้นได้นำภาพร่างชั้นที่ 2, 3, 6 มาสร้างเป็นผลงานจริง เพราะ สามารถถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกได้ตามแนวความคิดที่ต้องการเสนอมุมมองของความเจ็บปวดเพียงเล็กน้อยที่ทำให้นึกถึงความสุขในช่วงเวลาเหล่านั้น

ภาพร่างโครงการที่ 2

ภาพที่ 3.7 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 1

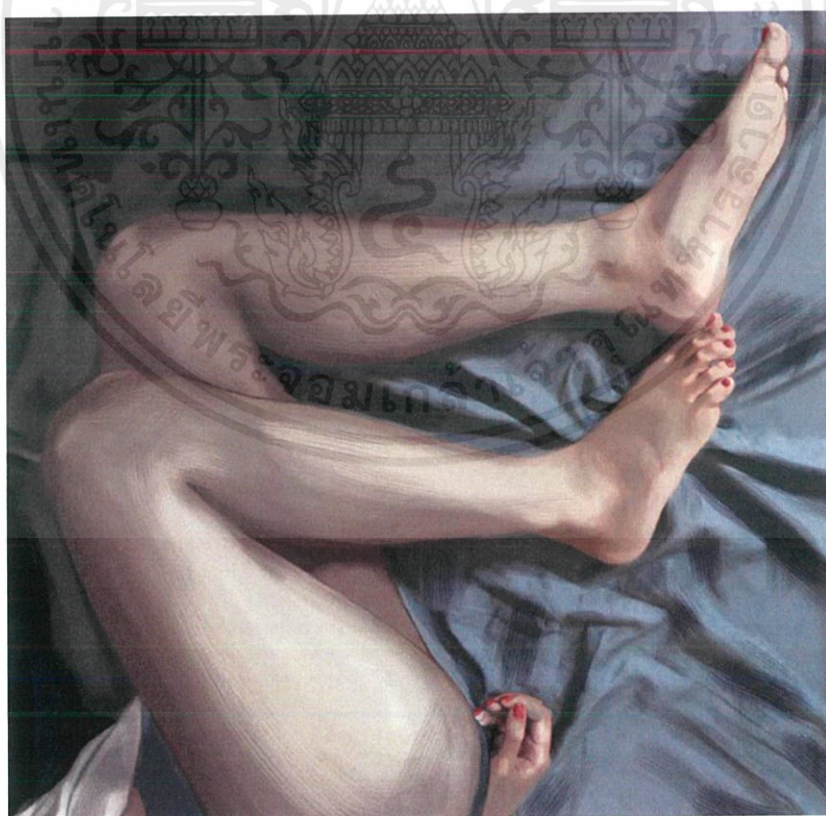

ภาพที่ 3.8 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

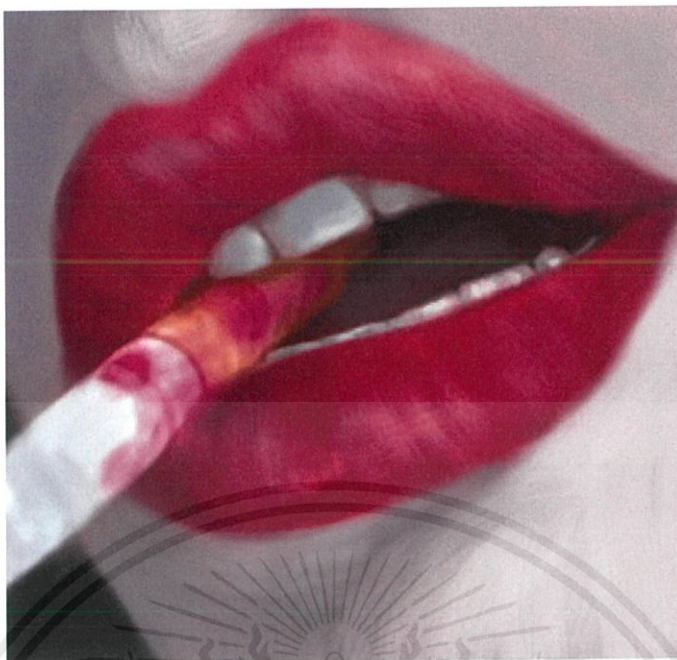

ภาพที่ 3.9 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 3

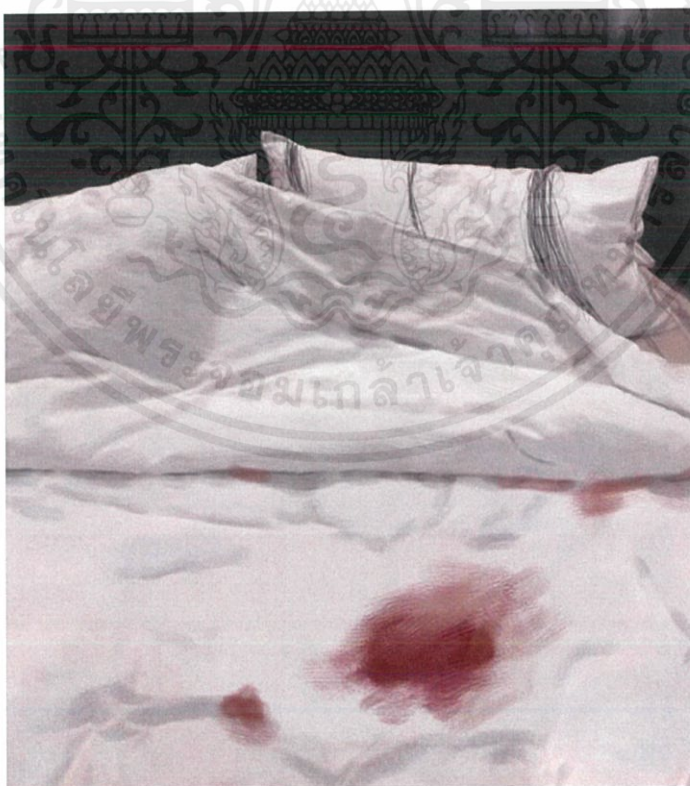

ภาพที่ 3.10 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.11 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 5

ภาพที่ 3.12 ภาพร่างโครงการที่ 2 ชั้นที่ 6

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงการที่ 3

ในภาพร่างโครงการที่ 3 นั้น มีการพัฒนาจากโครงการที่ 2 โดยภาพร่างมีการแสดงออกถึงท่าทาง อารมณ์ และความรู้สึกในเรื่องราวความสัมพันธ์ทางเพศที่เคยเกิดขึ้นในประสบการณ์ที่เคยผ่านมาของข้าพเจ้า

ในโครงการที่ 3 นั้นได้นำภาพร่างชิ้นที่ 2, 3 มาสร้างเป็นผลงานจริง เพราะ สามารถถ่ายทอดถึงเรื่องราวความสัมพันธ์ทางเพศ การสัมผัสกันระหว่างคนสองคนได้อย่างชัดเจน

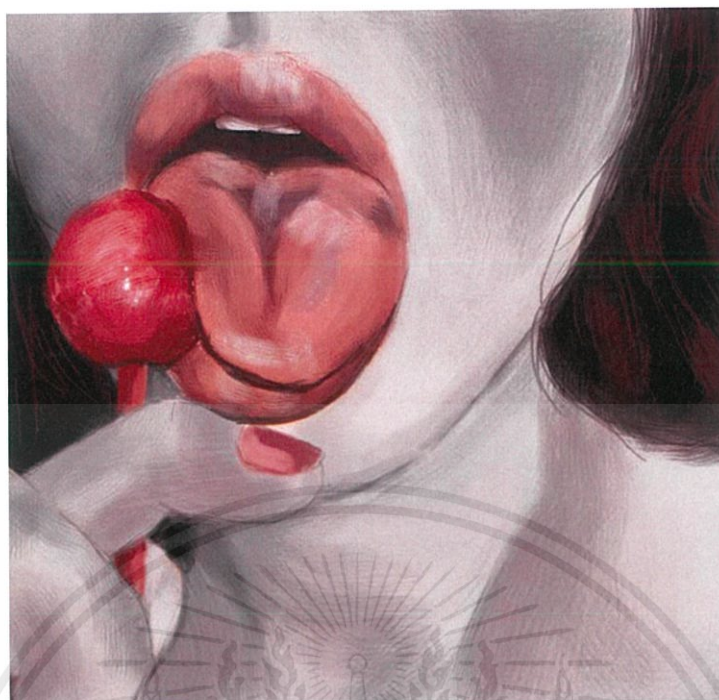

ภาพที่ 3.13 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชิ้นที่ 1

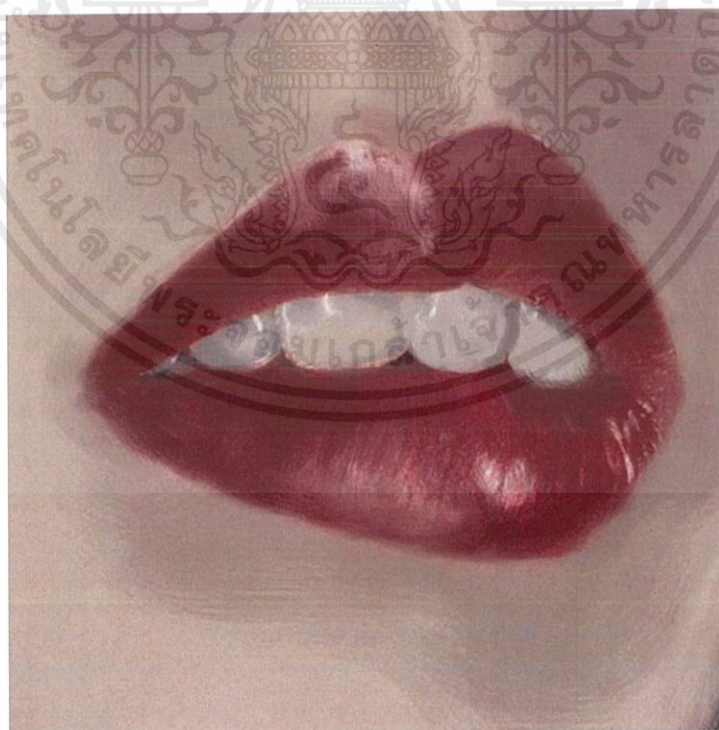

ภาพที่ 3.14 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.15 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่ 3

ภาพที่ 3.16 ภาพร่างโครงการที่ 3 ชั้นที่

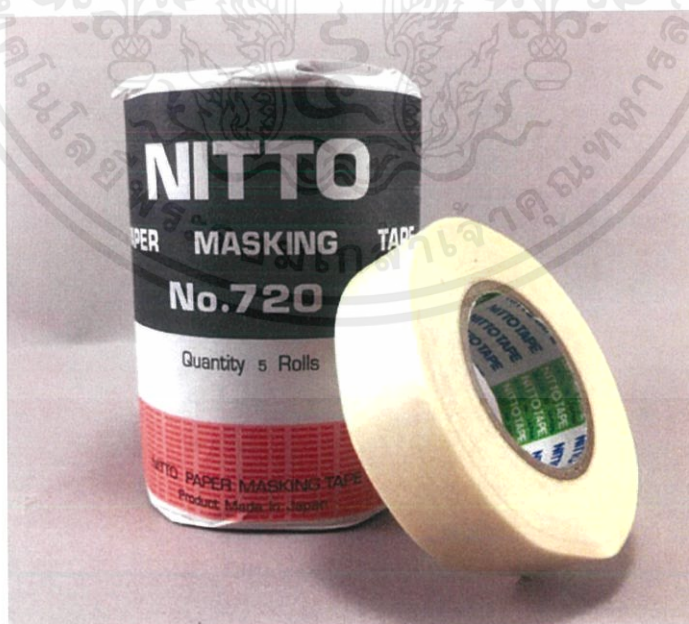
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.2 กระบวนการสร้างงาน

วัสดุอุปกรณ์ในการทำแม่พิมพ์

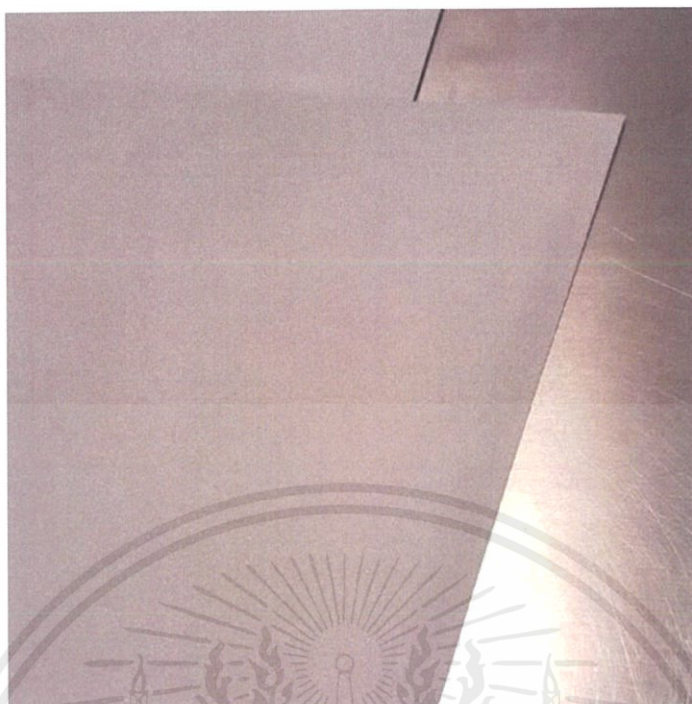

ภาพที่ 3.17 ดินสอไขดำ

ภาพที่ 3.18 เทปนิตโต้ (Nitto Tape)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.19 เพลทอลูมิเนียม (Aluminum Plate)

3.20 กระดาษลอกลาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.21 แปรงสำหรับปิดเศษดินสอไข

วัสดุอุปกรณ์ในกระบวนการกักกรด

ภาพที่ 3.22 ฟองน้ำเซลลูโลส

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

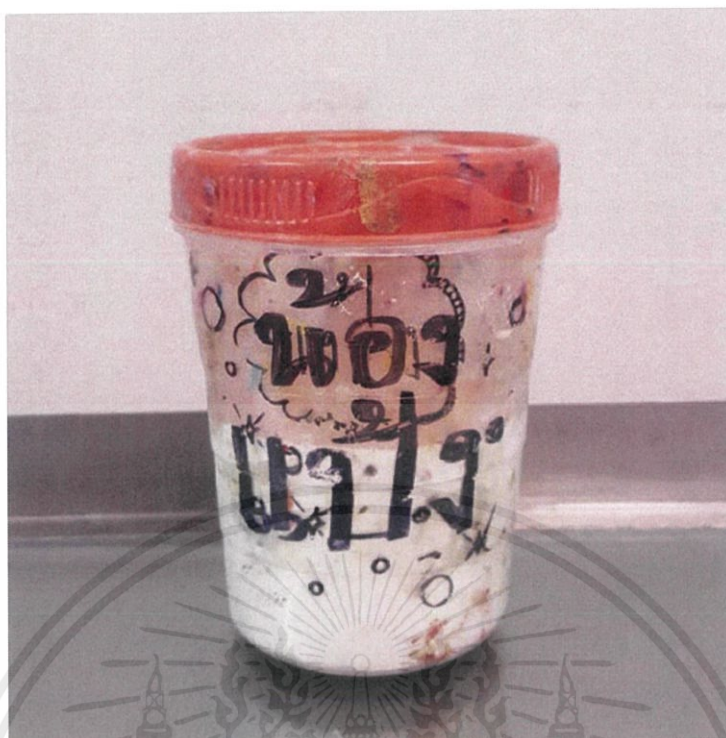

ภาพที่ 3.23 แปรงขนกระต่าย

ภาพที่ 3.24 ผ้าสาธุนิตนึ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

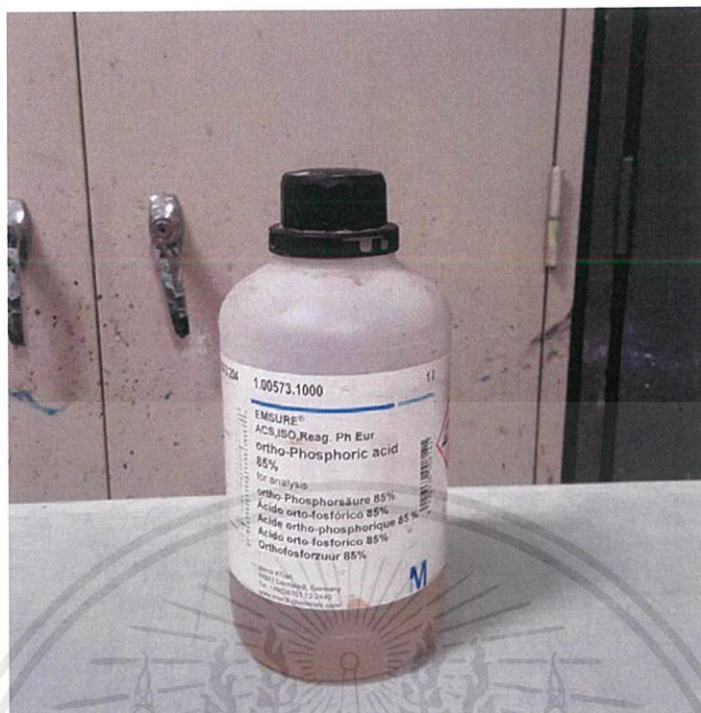

ภาพที่ 3.25 แป้งฝุ่น (Talcum Powder)

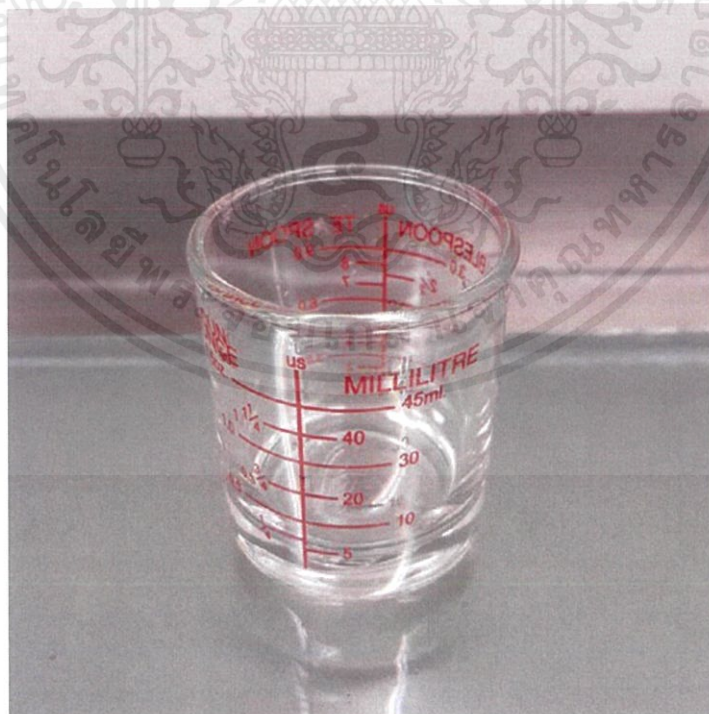

ภาพที่ 3.26 กาวอาราบิด (Arabic Gum)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.27 กรดฟอสฟอริก (Phosphoric Acid)

ภาพที่ 3.28 บีกเกอร์ (Beaker)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.289 ฟอรัมาลิน (Formalin)

วัสดุอุปกรณ์ในการพิมพ์

ภาพที่ 3.30 ทินเนอร์ (Thinner)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

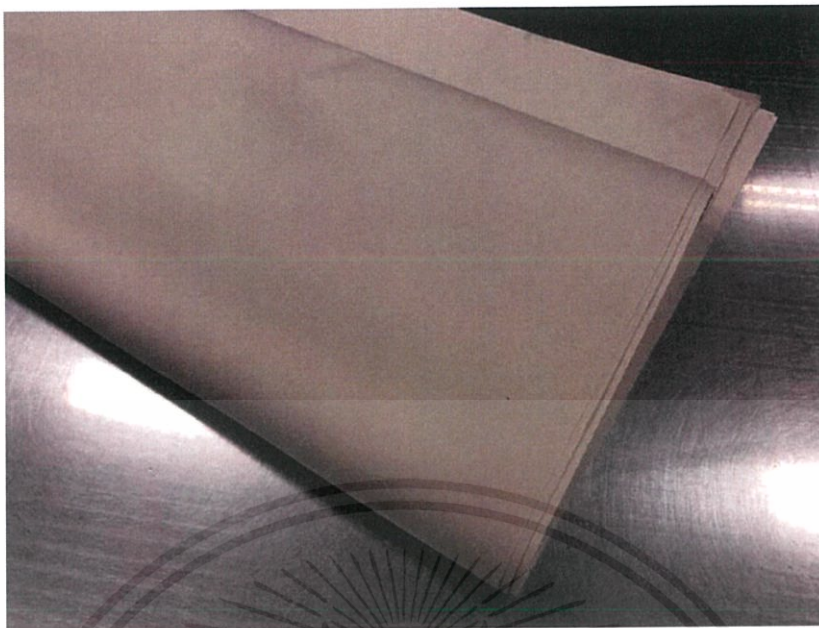

ภาพที่ 3.31 น้ำมันสน (Turpentine)

ภาพที่ 3.32 เครื่องสำหรับผสมสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.33 กระดาษปรู๊ฟ (Newsprint)

ภาพที่ 3.34 แลคเกอร์แดง (Red Lacquer)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.35 หมึกสำหรับภาพพิมพ์หิน

ภาพที่ 3.36 ลูกกลิ้งยาง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.37 กระจกฟาเบรียโน (Fabriano)

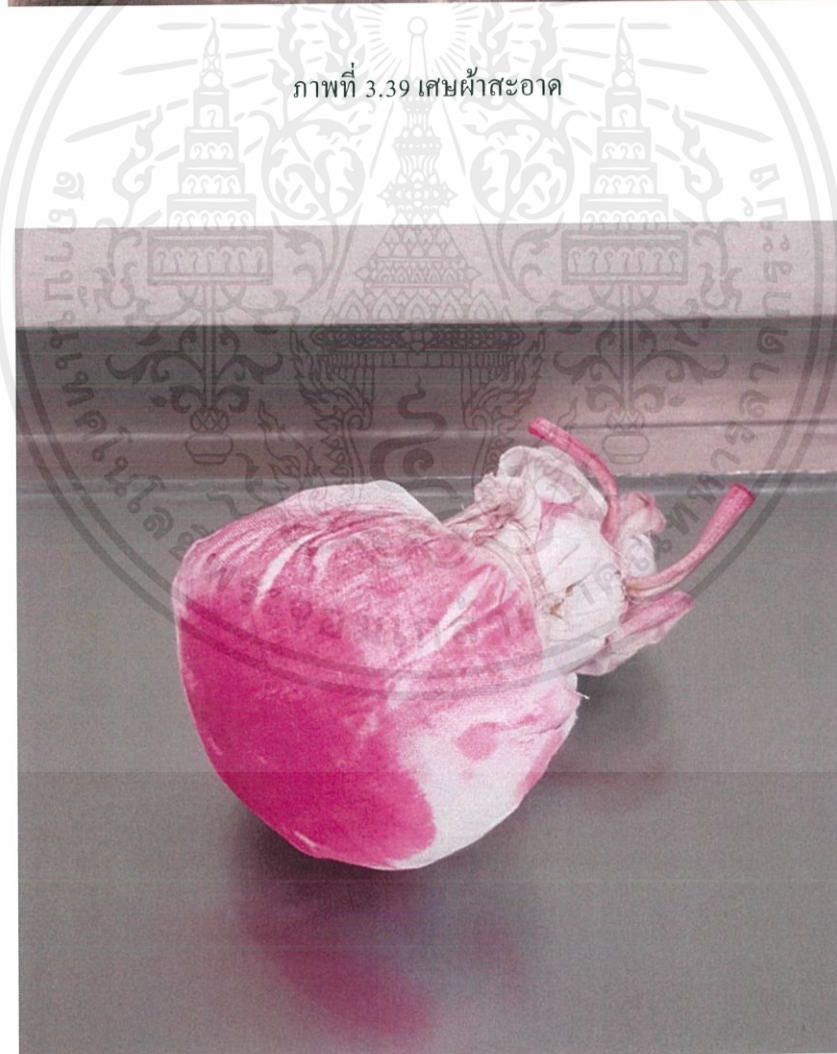

ภาพที่ 3.38 แมกนีเซียม (Light Magnesium Carbonate)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.39 เศษผ้าสะอาด

ภาพที่ 3.40 ลูกประคบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อุปกรณ์ที่ใช้กับแท่นพิมพ์

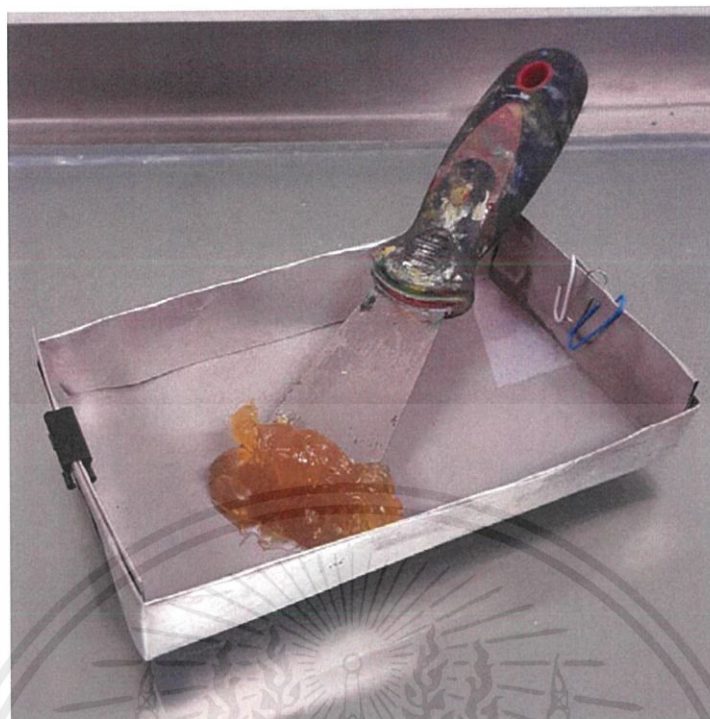

ภาพที่ 3.41 แผ่นพลาสติก P.V.C.

ภาพที่ 3.42 จาระบี (Grease)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.43 เครื่องสำหรับปาดจาระบี

ภาพที่ 3.44 แท่นพิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการสร้างแม่พิมพ์

1.การเตรียมเพลทอลูมิเนียม (Aluminum Plate)

ภาพที่ 3.45 ภาพการทำความสะอาดหน้าเพลท

1.1 นำเพลทไปล้างด้วยกรดซัลฟูริก (Sulfuric Acid) หรือกรดไฮโดรคลอริก (Hydrochloric Acid) ที่ผสมน้ำ 4.5 ลิตร ต่อกรด 2 ออนซ์ ใช้ผ้านุ่มลูบทำความสะอาดเบา ๆ จากนั้นล้างด้วยน้ำเปล่า ทำซ้ำกันแบบนี้ 2 รอบ

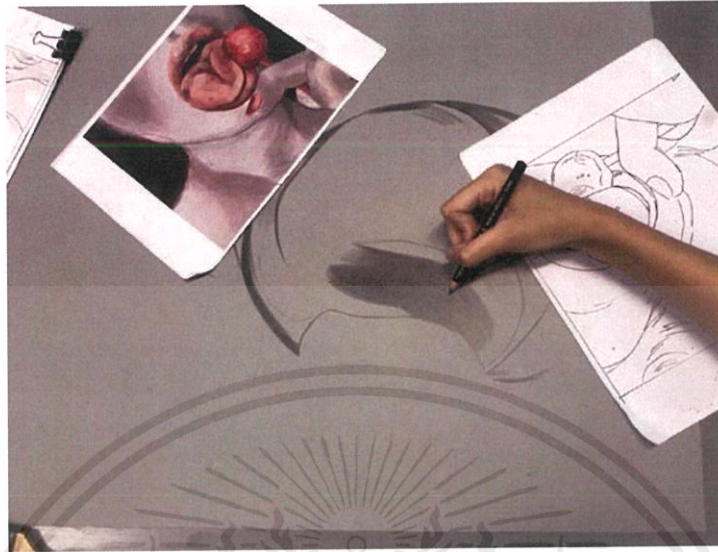

ภาพที่ 3.46 ภาพการทำเพลทให้แห้ง

1.2 เมื่อทำความสะอาดหน้าเพลทแล้ว นำเพลทขึ้นมาซับด้วยกระดาษปรูฟให้แห้งที่สุด จากนั้นนำไปผึ่งลมให้แห้งสนิททั้งด้านหน้าและด้านหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การเขียนใจ

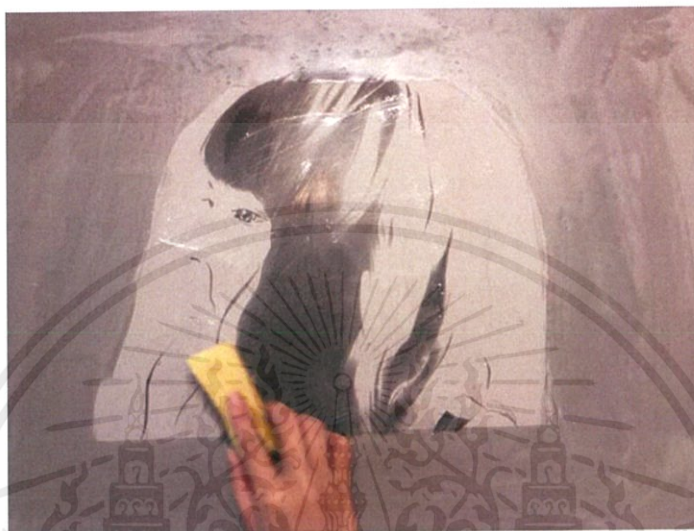
ภาพที่ 3.47 ภาพการเขียนใจ

ภาพพิมพ์หินจะใช้ความมันเป็นตัวที่ทำให้หมึกพิมพ์เกาะติดอยู่บนหน้าเพลทด้วยวัสดุที่เป็นไขมันชนิดต่าง ๆ เช่น ดินสอไข หมึกพิมพ์ ปากกาหมึกแห้ง ทูช ไขมันชนิดแห้ง เป็นต้น เวลาเขียนใจควรมีกระดาษรองมือเพื่อไม่ให้ไขมันที่ผิวมือสัมผัสกับหน้าเพลท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิธีการกัดกรด

การกัดกรดคือขั้นตอนการทำให้หน้าเพลตลงสภาพเดิมไว้ในทุกรอบที่ผ่านกระบวนการพิมพ์การกัดกรดจะทำหลังจากเขียน ไขลงบนเพลตเสร็จเรียบร้อยแล้ว

ภาพที่ 3.48 ภาพการ โรยแป้งฝุ่น

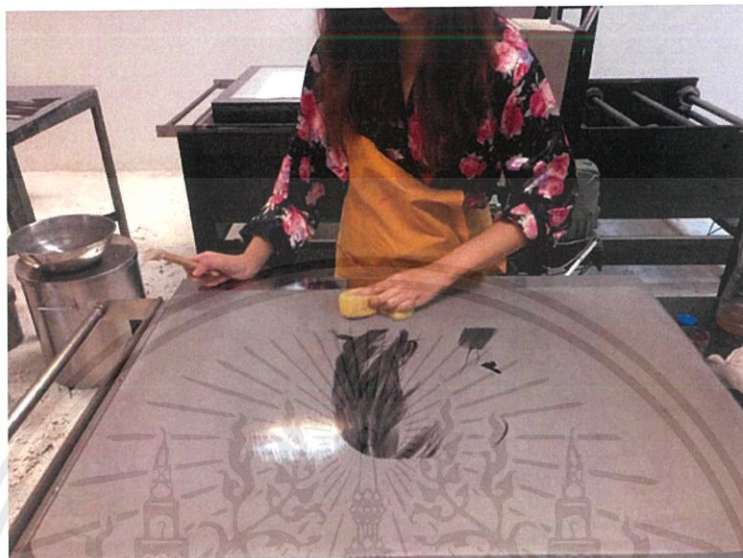
โรยแป้งฝุ่นลงบนเพลตแล้วถูเบา ๆ ด้วยฟองน้ำ เพื่อไล่ความชื้น เพราะขั้นตอนการกัดกรदनั้นไม่ควรทำให้เพลตเปียกหรือมีความชื้น

ภาพที่ 3.49 ภาพการกัดกรด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นำกากรผสมกับกาบรีสุทซ์ลงในบีกเกอร์ (Beaker) ในสัดส่วนที่พอเหมาะกับปริมาณ ไข่ที่เขียนลงบนหน้าเพลท จากนั้นเทกาบลงบนเพลทแล้วใช้แปรงขนกระต่ายถูบกาบส่วนที่เข้มสุด ในเพลทก่อนแล้วค่อยไล่ไปส่วนที่อ่อนที่สุดจากนั้นก็ถูบให้ทั่วเพลท ใช้เวลาประมาณ 4 นาที

ภาพที่ 3.50 ภาพการเช็ดกากรดอก

เมื่อกัดกรจนครบตามเวลา ให้นำฟองน้ำที่มีความชื้นไม่มาก ถูบกากรดอกไปในทาง เดียวกัน ถูบออกให้ได้มากที่สุด ควรระวังไม่ให้มีรอยกาบ และไม่ควรรีให้ฟองน้ำชื้นเกินไป

ภาพที่ 3.51 ภาพการหยุดกรดด้วยกาบรีสุทซ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อเช็ดกาวออกแล้วควรใช้กาวบริสุทธิ์หยุดกาวกรดโดยเทกาวบริสุทธิ์ลงบนเพลทแล้วใช้ฟองน้ำที่มีความชื้นไม่มากถูให้ทั่ว ประมาณ 2-3 นาที จากนั้นใช้ฟองน้ำถูออกให้มากที่สุด ฟองน้ำที่ใช้ต้องไม่มีกาวกรดอยู่ หรือควรใช้คนละด้านกันกับด้านที่ใช้เช็ดกาวกรด

ภาพที่ 3.52 ภาพการเช็ดกาว

เมื่อหยุดกาวกรดแล้วควรรีบใช้ผ้าสาถูวนไปกลับลงบนเพลทในส่วนที่มีกาวอยู่ วนกาวออกให้บางที่สุด ควรระวังไม่ให้มีรอยกาวหรือมีความหนาของกาวถ้ามีรอยกาวเกิดขึ้นต้องทำการเทกาวบริสุทธิ์แล้วเช็ดใหม่อีกรอบ ในขั้นตอนการกัดกรดทั้งหมดควรทำด้วยความเร็ว และเตรียมอุปกรณ์ให้พร้อมก่อนจะเริ่มการกัดกรด เมื่อกัดกรดเรียบร้อยแล้วควรทิ้งไว้ อย่างต่ำ 1 ชั่วโมงก่อนเข้ากระบวนการพิมพ์ ให้ดีที่สุดควรทิ้งไว้ 24 ชั่วโมง หลังจากการกัดกรดแล้วควรเก็บเพลทให้เรียบร้อย ระวังอย่าให้โดนน้ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการพิมพ์

ภาพที่ 3.53 ภาพการกำหนดจุดบนกระดาษ

กำหนดจุดหัวและท้ายกระดาษก่อนที่จะพิมพ์เพื่อการวางตำแหน่งให้ตรงกันกับเพลท ทุกเพลทที่จะต้องพิมพ์เป็นชิ้นงานเดียวกัน

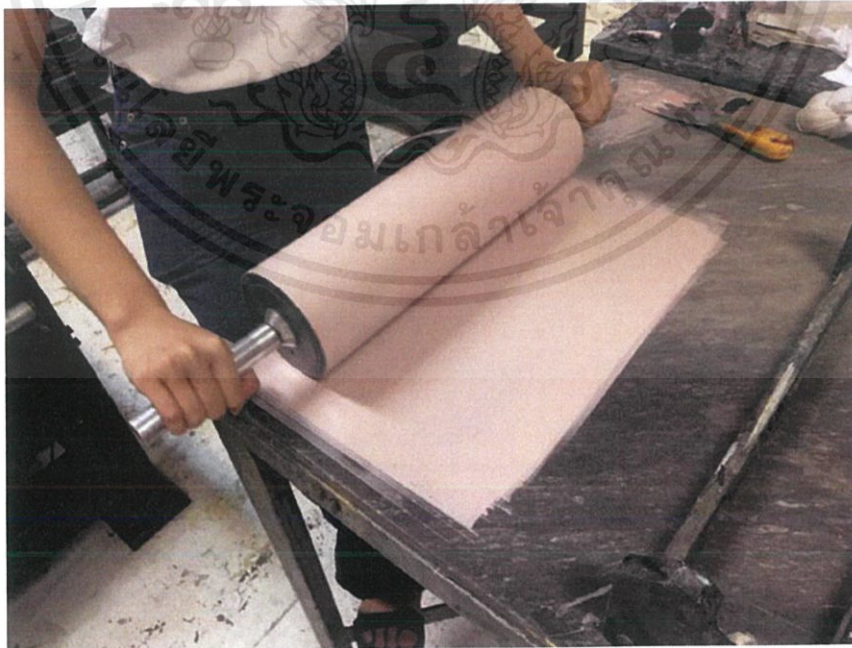
ภาพที่ 3.54 ภาพการผสมสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการทำงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.55 ภาพการผสมแมกนีเซียม

เตรียมหมึกสำหรับการพิมพ์ให้สีตรงกับภาพร่างที่ต้องการ จากนั้นนำแมกนีเซียม (Light Magnesium Carbonate) มาผสมกับสีที่เตรียมไว้ เพื่อให้สีมีความเหลวมากเกินไป ควรตรวจสอบอย่าให้มีเศษสีที่แห้งหรือสิ่งสกปรกอยู่ในสีที่เตรียมไว้

ภาพที่ 3.56 ภาพการกลิ้งสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใช้เครื่องปาดสีตามความกว้างของลูกกลิ้ง จากนั้นนำลูกกลิ้งไปกลิ้งสีที่ปาดเอาไว้กลับ
กลับไปกลับมาให้เรียบเนียนเสมอกัน ควรระวังอย่าให้สีหนาจนเกินไป

ภาพที่ 3.57 ภาพการยึดเพลทให้ติดกับแท่นพิมพ์

เตรียมแท่นพิมพ์โดยการใช้น้ำลูบที่แท่นพิมพ์เพียงเล็กน้อย จากนั้นนำเพลทที่ต้องการจะ
พิมพ์ยึดติดกับแท่น (Bed Plate)

ภาพที่ 3.58 ภาพการทำ Wash Out ด้วยน้ำมันสน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.59 ภาพการทำ Wash Out ด้วยทินเนอร์

ใช้น้ำมันสนล้างไขออกจากผิวหน้าเพลทให้สะอาด จากนั้นก็ล้างอีกรอบด้วยทินเนอร์แล้ว เช็ดจนให้สะอาด จะสังเกตได้ว่าสะอาดก็ต่อเมื่อส่วนที่เช็ดไขออกนั้นมีสีที่อ่อนกว่าบริเวณเพลทที่เคลือบไว้ด้วยกาวปริสซูธิ์ ขั้นตอนนี้ควรระวังอย่าให้โดนน้ำเป็นอันขาด

ภาพที่ 3.60 ภาพการอุดแลคเกอร์แดง

ใช้เศษผ้าสะอาดชุบแลคเกอร์แดง (Red Lacquer) แล้วปาดลงบนส่วนที่ต้องการ จากนั้นใช้ลูกประคบวนให้บางที่สุด เพื่อให้สีติดลงบนส่วนที่เขียนไขได้ดียิ่งขึ้น ตอนวนลูกประคบระวังอย่าให้เป็นชั้นควรวนให้เนียนเสมอกัน ไม่ควรกลับไปวนที่เดิมซ้ำ ๆ เพราะอาจทำให้เกิดรอยด่างขึ้นได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

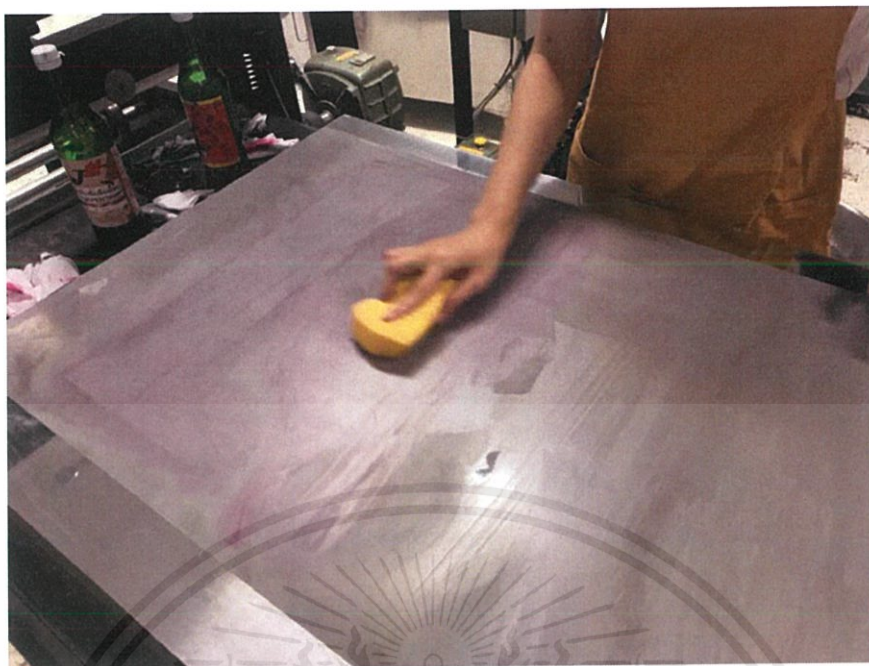
ภาพที่ 3.61 ภาพการอุดสีผสมน้ำมันสน

นำสีที่ผสมไว้ปาดลงบนเศษผ้าสะอาดตามด้วยเทน้ำมันสนในปริมาณที่เหมาะสมเช็ดลงบนหน้าเพลทในส่วนที่ต้องการ กวระวังในขั้นตอนนี้ห้ามใช้ทินเนอร์เป็นอันตราย เพราะจะทำให้แลคเกอร์แดง (Red Lacquer) หลุดหายไป

ภาพที่ 3.62 ภาพการเช็ดสี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

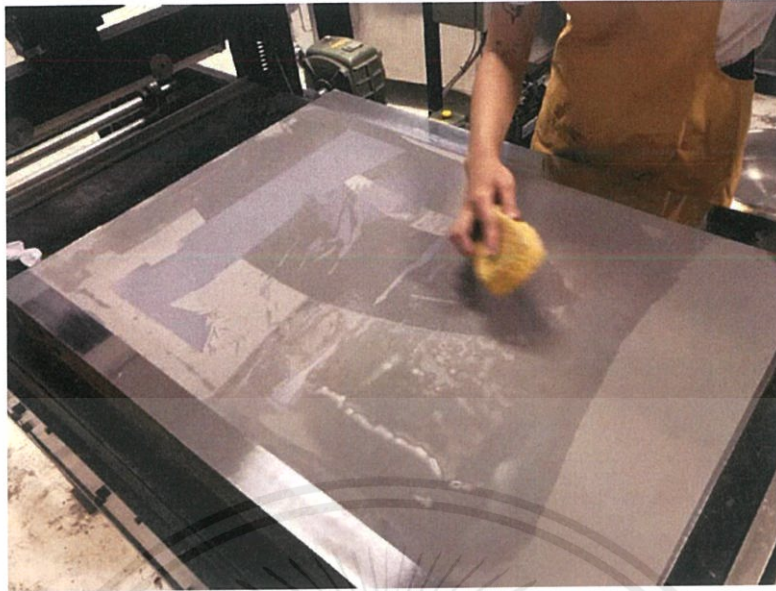
ภาพที่ 3.63 ภาพการถูฟองน้ำ

เมื่อทำการอุดสีที่นำสีมาผสมกับน้ำมันสนแล้วจะเห็นได้ว่าบนหน้าเพลทมีปริมาณสีอยู่มาก ให้นำเศษผ้าสะอาดถูออกให้บางลง หลังจากนั้นนำฟองน้ำชุบน้ำถูเพลทให้ทั่วทั้งเพลท โดยถูจากขอบเพลททั้ง 4 ด้าน ถูจนครบทั่วออกหมดและเห็นในส่วนที่เขียนไว้

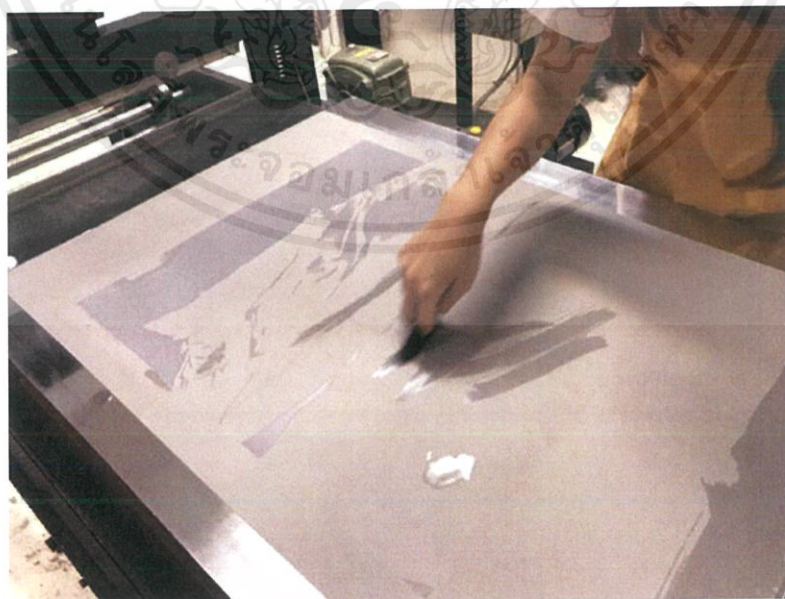
ภาพที่ 3.64 ภาพการกลิ้งสีลงบนเพลท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.65 ภาพการถูฟองน้ำระหว่างการกลิ้งสี

หลังจากถูน้ำจนครบทั่วออกหมดแล้วจนเห็นในส่วนที่เขียนไข นำลูกกลิ้งที่เตรียมไว้มา กลิ้งลงบนเพลทในส่วนที่ต้องการกลิ้งไปและกลิ้งกลับ เพื่อเป็นการเดิมสีในส่วนที่เขียนไขและเป็น การถอนสีออกในส่วนที่ไม่ต้องการให้มีสีเกาะอยู่ สลับกับการใช้ฟองน้ำถูบนเพลท เพื่อให้เพลทแห้ง แต่ควรระวังอย่าถูจนน้ำขึ้นเป็นเม็ดเพราะจะเป็นการถอนสีออกทั้งหมด กลิ้งสีจนเต็ม เมื่อสีเต็มจะเห็นได้ว่าสีมีความเข้มเท่ากันทั้งหมดและนูนขึ้นจากเพลทเล็กน้อย

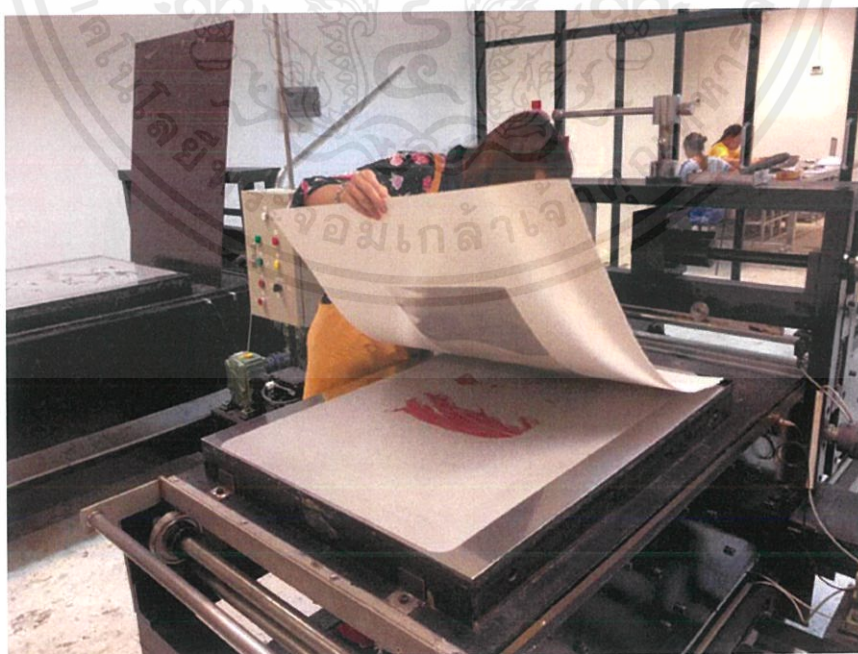
ภาพที่ 3.66 ภาพการทำความสะอาดหน้าเพลท

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.67 ภาพการทำความสะอาดขอบเพลทและแท่นพิมพ์

เมื่อกิ่งสีจนเต็มแล้ว ควรทำความสะอาดหน้าเพลทในส่วนที่สกปรกด้วยผ้าใยบัวชุบน้ำ และทำความสะอาดขอบเพลทกับแท่นพิมพ์ด้วยเศษผ้าชุบน้ำมันสน ต่อให้มองไม่เห็นวาสกปรกก็ ควรเช็ดทำความสะอาด เพื่อไม่ให้ชิ้นงานมีคราบน้ำหรือสิ่งสกปรก

ภาพที่ 3.68 ภาพการวางกระดาษฟาเบรียโน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.69 ภาพการคลุมกระดาษปรีฟ

ภาพที่ 3.70 ภาพการวางแผ่นพลาสติก P.V.C.

เมื่อทำความสะอาดหน้าเพลทเรียบร้อยแล้ว จากนั้นก็นำกระดาษฟาเบรียโน (Fabriano) ที่ทำการกำหนดจุดวางไว้ โดยวางจากหัวกระดาษก่อนจึงวางทางท้ายกระดาษวางให้ตรงกับตำแหน่งที่กำหนดไว้ จากนั้นวางกระดาษปรีฟประมาณ 4 แผ่น คลุมทับ เพื่อป้องกันไม่ให้กระดาษฟาเบรียโน (Fabriano) สกปรก สิ่งสุดท้ายวางทับด้วยแผ่นพลาสติก P.V.C. ที่ปิดจาะระบิวไว้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนการใช้แท่นพิมพ์

ภาพที่ 3.71 การใช้แท่นพิมพ์ ขั้นที่ 1

ภาพที่ 3.72 การใช้แท่นพิมพ์ ขั้นที่ 2

ภาพที่ 3.73 การใช้แท่นพิมพ์ ขั้นที่ 3

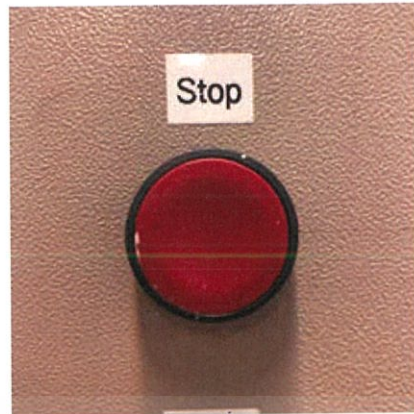
ภาพที่ 3.74 การใช้แท่นพิมพ์ ขั้นที่ 4

การใช้แท่นพิมพ์หมุนปุ่ม OFF ไปทางคำว่า PROC จากนั้น กดปุ่ม Jog ค้างไว้ เพื่อให้แท่นเลื่อนเข้าไปที่จุด Start ให้อูที่แท่นกับ Sensor มีตำแหน่งที่ตรงกัน จากนั้นกดคันโยกลงให้สุด

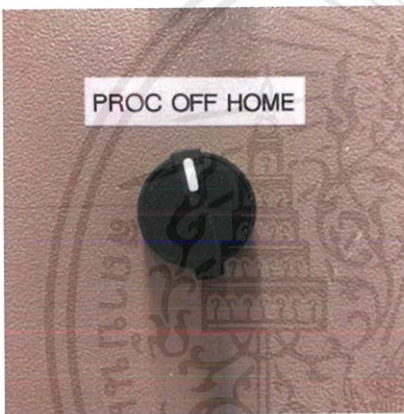
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.75 การใช้แท่นพิมพ์ ชั้นที่ 5

ภาพที่ 3.76 การใช้แท่นพิมพ์ ชั้นที่ 6

ภาพที่ 3.77 การใช้แท่นพิมพ์ ชั้นที่ 7

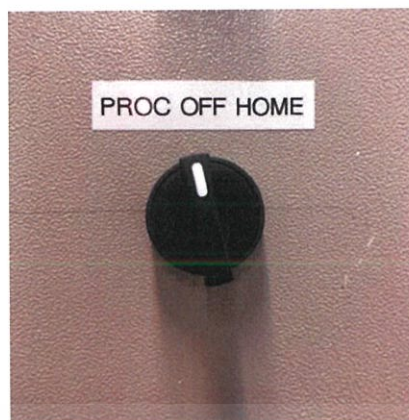
ภาพที่ 3.78 การใช้แท่นพิมพ์ ชั้นที่ 8

กดปุ่ม Run เพื่อให้แท่นเริ่มทำการพิมพ์งาน แท่นจะเลื่อนเข้าไปด้านใน จากนั้นแท่นพิมพ์จะหยุดเอง แต่ถ้าแท่นพิมพ์เลื่อนไปจนถึงจุดที่กำหนดไว้ก็ทำการกดปุ่ม Stop ได้เลย แล้วหมุนปุ่ม PROC ไปที่ OFF เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดอุบัติเหตุขึ้นจากการที่มือไปถูกสัมผัสกับปุ่มต่างๆ โดยไม่ได้ตั้งใจ เมื่อเรียบร้อยแล้วก็ทำการยกคาน โยกขึ้น

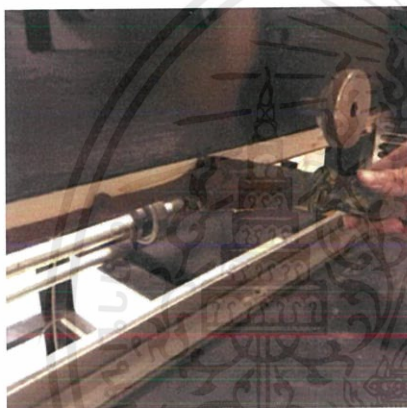
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพที่ 3.79 การใช้แท่นพิมพ์ ชั้นที่ 9

ภาพที่ 3.80 การใช้แท่นพิมพ์ ชั้นที่ 10

ภาพที่ 3.81 การใช้แท่นพิมพ์ ชั้นที่ 11

ภาพที่ 3.82 การใช้แท่นพิมพ์ ชั้นที่ 12

หมุนปุ่ม OFF ไปที่คำว่า HOME เพื่อให้แท่นพิมพ์เลื่อนกลับมายังตำแหน่งเดิม เมื่อแท่นพิมพ์เลื่อนจนสุดแล้วให้หมุนกลับไปที่คำว่า OFF อีกครั้ง แล้วนำเกรียงปาดจาระบีออกจากไม้ครูด (Scrapper Bar) แล้วนำจาระบี (Grease) ปาดลงบนแผ่นพลาสติก P.V.C. เพื่อใช้งานครั้งต่อไป ขั้นตอนพิมพ์งานเป็นอันเสร็จสิ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การเก็บรักษาแม่พิมพ์

ภาพที่ 3.83 ภาพการเก็บรักษาแม่พิมพ์

การเก็บรักษาแม่พิมพ์ เมื่อพิมพ์งานเสร็จแล้วให้นำแป้งฝุ่น (Talcum Powder) ถูบให้ทั่วทั้งเพลท และนำไปห่อด้วยกระดาษปรู๊ฟเป็นอันเสร็จ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

4.1 วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

องค์ประกอบศิลป์ คือ การนำสิ่งต่าง ๆ มาประยุกต์ ดัดแปลง สร้างสรรค์ จัดรวมเข้าด้วยกัน ตามสัดส่วนรูปร่าง รูปทรงตรงตามคุณสมบัติของสิ่งนั้น ๆ เพื่อให้เกิดผลงานที่มีความเหมาะสม ส่วนจะเกิดความงดงาม น่าสนใจหรือไม่ขึ้นอยู่กับการนำเสนอภาพรวมของงานว่ามีการสื่อสารถึงเรื่องราว วัตถุประสงค์ในงานออกแบบของเรา โดยคำนึงถึงปัจจัยดังต่อไปนี้ เอกภาพ ดุลยภาพ การเคลื่อนไหว และความเป็นเด่น (jaruwan wan suttimusig, 2012 : Online)

การสร้างสรรค์ผลงานชุดนี้มีทั้งหมด 5 ชิ้น แต่นำมาวิเคราะห์เพียง 1 ชิ้น เพื่อการวิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์และทัศนธาตุได้อย่างละเอียดครบถ้วน

ภาพผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อ สุนทรียและร่องรอยความเจ็บ

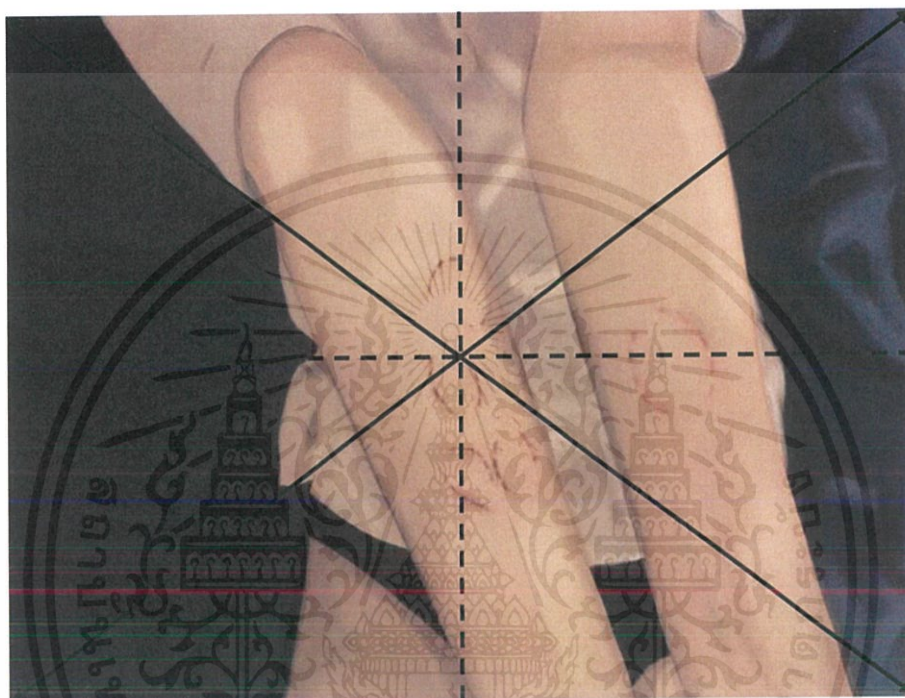

ภาพที่ 4.1 ผลงานชิ้นที่ 1 “สุนทรียและร่องรอยความเจ็บ”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.1 เอกภาพ (Unity)

เอกภาพ คือ ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันขององค์ประกอบศิลป์ทั้งด้านรูปลักษณะและด้านเนื้อหาเรื่องราว เป็นการประสานหรือจัดระเบียบของส่วนต่าง ๆ ให้เกิดความเป็นหนึ่งเดียว เพื่อผลรวมอันไม่อาจแบ่งแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกไป รวมถึงสิ่งที่ขัดแย้งกัน เพื่อทำให้เกิดการอยู่ร่วมกันได้ (หลักการจัดองค์ประกอบศิลป์, 2013 : Online)

ภาพที่ 4.2 ภาพแสดงความเป็นเอกภาพของผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นนี้กำหนดให้รูปทรงของร่องรอยเป็นตัวสร้างความเป็นเอกภาพรวมถึงเนื้อหาเกี่ยวกับแนวความคิดที่มีความเป็นเอกภาพ โดยตัวผลงานมีลักษณะท่าทางบ่งบอกถึงร่องรอยความรุนแรงของอารมณ์ทางเพศ ซึ่งมีทิศทางเดียวกันกับแนวความคิดที่ต้องการสื่อออกมา ผลงานชิ้นนี้พูดถึงร่องรอยของการถูกกดบนเรือนร่างที่ส่งผลต่อความรู้สึกที่มีความสุขทางอารมณ์ทางเพศ ทำให้เกิดความรู้สึกแปลกใหม่เป็นเสมือนไดออรี่ที่ได้จดจำเก็บช่วงเวลาเหล่านั้นไว้ในรอยกัด พอเรามองเห็นร่องรอยนั้นภาพตอนช่วงเวลาแห่งความสุขเหล่านั้นก็จะลอยเข้ามาอยู่ในหัว สร้างสรรค์โดยการใส่ร่างกายของข้าพเจ้าที่ถูกกดบวกับการจัดสรรท่าทางแต่ในความรุนแรงนี้อาจไม่ได้เกิดการยอมรับของสังคม แต่สิ่งเหล่านี้เป็นอุดมคติของข้าพเจ้าที่มีความรู้สึกต่อร่องรอยและทำให้เกิดภาพแห่งช่วงเวลาของความสุข ทำให้ผลงานชิ้นนี้มีความสัมพันธ์กันทั้งด้านเนื้อหาและแนวความคิดมีความเป็นเอกภาพอย่างชัดเจน

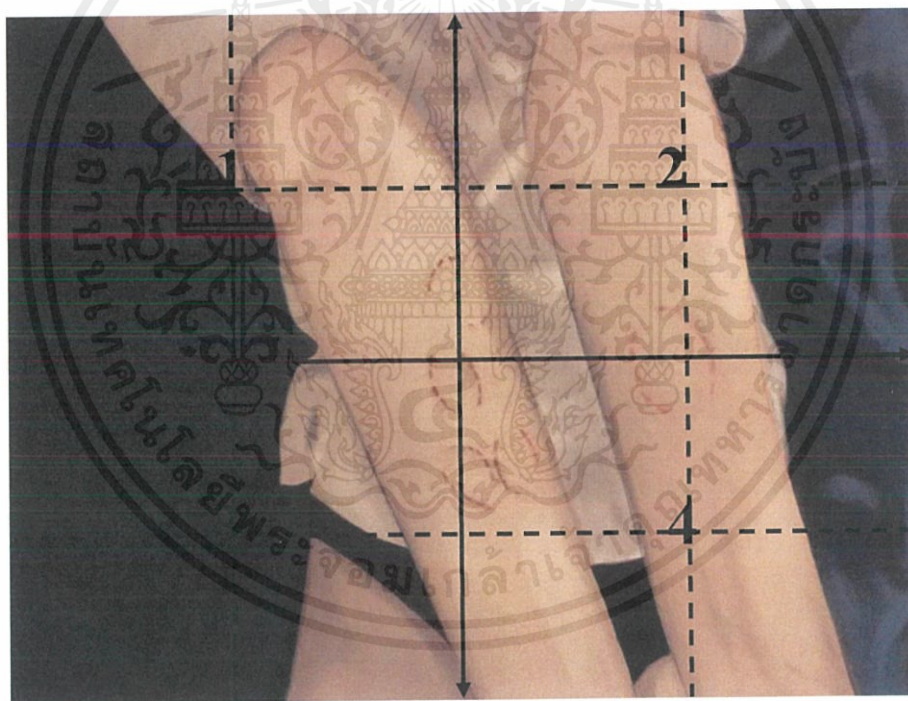
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.2 ดุลยภาพ (Balance)

ดุลยภาพ คือ น้ำหนักที่มีความเท่ากัน ความประสานกลมกลืน ไม่เอนเอียงไปข้างใดข้างหนึ่ง ความพอเหมาะพอดีของส่วนต่าง ๆ ในน้ำหนักที่เป็นเส้น รูปร่าง รูปทรง และสี เป็นต้น ดุลยภาพในงานศิลปะมี 2 ลักษณะ คือ

ดุลยภาพแบบสมมาตร (Symmetrical) เป็นการนำเอาส่วนประกอบที่มีรูปลักษณะเหมือนกันมาจัดองค์ประกอบรวมด้วยกัน ในลักษณะที่พอดีจนรู้สึกว่าจะมีความสมดุลเท่า ๆ กันจนเกิดเป็นเอกภาพเดียวกัน

ดุลยภาพแบบอสมมาตร (Asymmetrical) ความสมดุลของสิ่งที่ขัดแย้งหรือต่างกันเป็นการนำเอาส่วนประกอบที่มีรูปลักษณะที่ขัดแย้งกันมาจัดองค์ประกอบเข้าด้วยกันให้ประสานกลมกลืนกัน ในลักษณะที่พอเหมาะจนรู้สึกว่าจะมีความสมดุล โดยวัตถุหรือเนื้อหาในภาพไม่จำเป็นต้องเหมือนกัน (หลักการจัดองค์ประกอบศิลป์, 2013 : Online)

ภาพที่ 4.3 ภาพแสดงความเป็นดุลยภาพของผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นนี้มีความเป็นดุลยภาพแบบสมมาตร เมื่อแบ่งภาพออกเป็น 4 ส่วน แล้วนั้นเห็นว่าแต่ละส่วนของภาพมีสัดส่วนที่เกือบเท่ากัน หรือใกล้เคียงกัน เนื่องจากจุดเด่นของภาพอยู่ตรงกลางมีลักษณะเอนเอียงไปทางพื้นที่ 2 และ 4 เพียงเล็กน้อย จึงทำให้ผลงานชิ้นนี้มีความสมดุลแบบสมมาตร และมีโทนสีที่มีความกลมกลืนกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.3 การเคลื่อนไหว (Movement)

การเคลื่อนไหว คือ อารมณ์ความรู้สึกแก่ผู้ชมได้โดยการรับรู้จากสิ่งที่อยู่นิ่ง (Static) ได้ด้วยการมองเห็นด้วยประสาทสัมผัสทางตาว่าถึงนั้นมีการเคลื่อนไหว ไม่ใช่การเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นจริง เป็นการเคลื่อนไหวในลักษณะทัศนธาตุที่นำมาจัดองค์ประกอบเข้าด้วยกัน เป็นความรู้สึกที่เกิดขึ้นตามประสบการณ์ ซึ่งเป็นธรรมชาติของมนุษย์ (วัฒนาพร เขื่อนสุวรรณ, 2004 : Online)

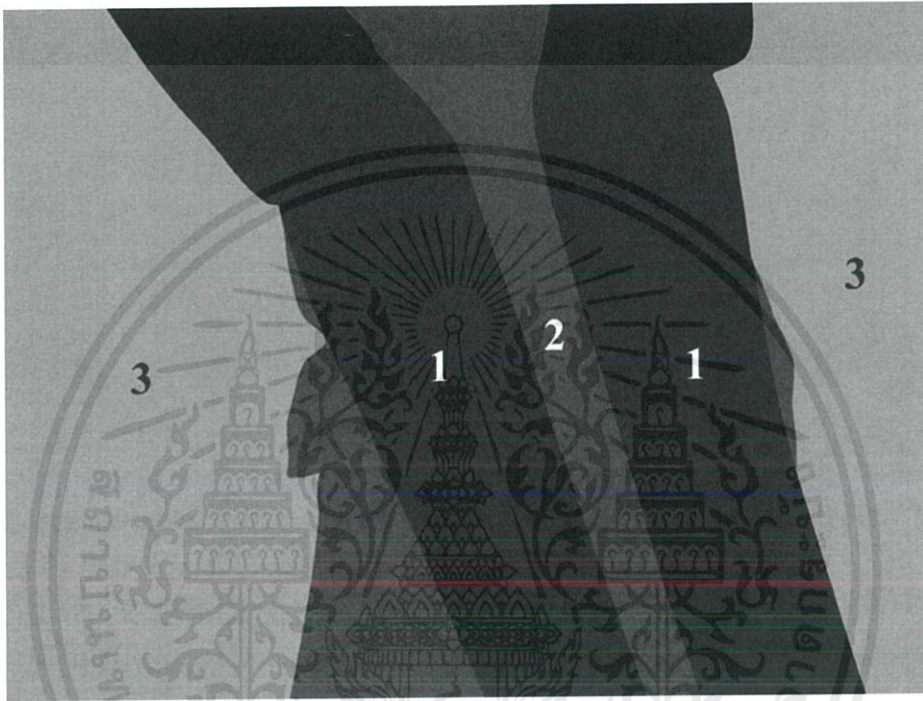
ภาพที่ 4.4 ภาพแสดงการเคลื่อนไหวของผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นนี้มีลักษณะของการเคลื่อนไหวตามรอยเส้นทางเดินของแขน และรอยยับของผ้า การเคลื่อนไหวของภาพนี้สามารถรับรู้ได้จากท่าทางและร่องรอยวงกลมของการถูกกัก เส้นที่เกิดขึ้นจากรอยยับของผ้าที่มีการเคลื่อนไหวไปตามร่างกายที่ทับลงบนผ้ากับเสื้อผ้าที่มีรอยยับตามสรีระร่างกายที่มีการขยับ สามารถชักนำสายตาของผู้ชมได้ ซึ่งการเคลื่อนไหวของร่องรอยเหล่านั้นเป็นการเคลื่อนไหวตามโครงสร้างร่างกายที่บิดตัวเอียงไปทางด้านขวามือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.1.4 ความเป็นเด่น (Dominance)

ความเป็นเด่น คือ บริเวณหรือส่วนประกอบภายในภาพผลงาน ที่มีความสำคัญเป็นส่วนที่ดึงดูดสายตามากที่สุด ซึ่งในการสร้างสรรค์ผลงานนั้น การสร้างจุดเด่นภายในผลงานเป็นเรื่องที่สำคัญ เพราะเป็นการดึงดูดและชักจูงให้ผู้ดูเกิดความสนใจในผลงาน (วัฒนาพร เชื้อนสุวรรณ, 2004 : Online)

ภาพที่ 4.5 ภาพแสดงความเป็นเด่นของผลงานชิ้นที่ 1

ผลงานชิ้นนี้มีความเป็นเด่นที่สุดตรงหมายเลข 1 เนื่องจากกำหนดให้รูปทรงหลักอยู่จุดกึ่งกลางในตัวผลงานเป็นส่วนของแขนที่มีร่องรอยการถูกกัดและมีโทนสีที่สว่างกว่าจุดอื่น ดังนั้นความเป็นเด่นจึงเกิดขึ้น ในหมายเลขที่ 2 เป็นจุดรอง คือ เสื้อผ้าและรอยยับที่มีน้ำหนักและแสงเงาที่เข้มกว่าจุดเด่นของภาพ จึงทำให้จุดเด่นมีความชัดเจนยิ่งขึ้น ส่วนหมายเลขที่ 3 เป็นส่วนของพื้นหลังที่ช่วยให้จุดเด่น และจุดรองเกิดการผลักระยะจนทำให้ภาพมีความสมบูรณ์

4.2 วิเคราะห์ทัศนธาตุ

ผลงานชิ้นที่ 1 ชื่อผลงาน สุนทรียและร่องรอยความเจ็บ

4.2.1 รูปทรง (Forms) คือ โครงสร้างของสิ่งต่าง ๆ ที่มีทั้งโครงสร้างภายนอกและภายใน ประกอบกันด้วยด้าน 3 ด้าน มี ด้านกว้าง ด้านยาว ด้านหนา (วัฒนาพร เชื้อนสุวรรณ, 2004 : Online)

ภาพที่ 4.6 ภาพรูปทรง ก.

รูปทรง ก. เป็นรูปทรงของส่วนแขนที่มีร่องรอยของกร ถูกกัดบ่งบอกถึงความต้องการความเจ็บที่เป็นจุดเด่นของผลงาน

ภาพที่ 4.7 ภาพรูปทรง ข.

รูปทรง ข. เสื้อผ้าที่เป็นรูปทรงตามธรรมชาติ เนื่องจากเสื้อนั้นอยู่บนตัวคนรูปทรงก็เปลี่ยนไป จึงมี เคลื่อนไหวไปตามร่างกายของมนุษย์

ภาพที่ 4.8 ภาพรูปทรง ค.

รูปทรง ค. ผ้าปูเตียงเป็นรูปทรงตามธรรมชาติ จากการ ถูกทับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.2 ลักษณะพื้นผิว (Textures) คือ บริเวณผิวนอกของสิ่งต่าง ๆ ที่รับรู้ผ่านทางสายตาและการสัมผัส ก่อให้เกิดความรู้สึกในลักษณะที่ต่างกัน เช่น ความหยาบ ละเอียด มั่น วาว ค้าน และขรุขระ (วัฒนพร เชื้อนสุวรรณ, 2004 : Online)

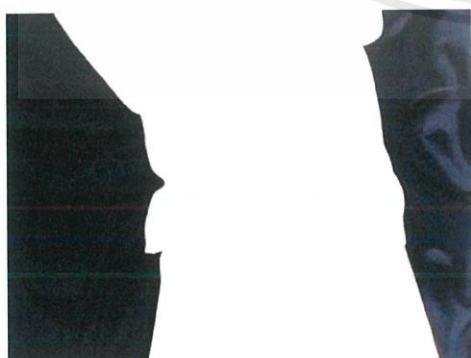
พื้นผิว ก. เป็นลักษณะพื้นผิวของมนุษย์ที่มีร่องรอยของการถูกกด โดยการเขียนด้วยดินสอไขและให้น้ำหนักที่เข้มกว่าผิวของมนุษย์โดยทั่วไป จนทำให้เกิดร่องรอยเพียงเล็กน้อยตามแนวความคิดของผลงาน

ภาพที่ 4.9 ภาพพื้นผิว ก.

พื้นผิว ข. เป็นลักษณะพื้นผิวของเสื้อผ้า ที่มีรอยยับเกิดจากการเคลื่อนไหวตามสรีระของมนุษย์

ภาพที่ 4.10 ภาพพื้นผิว ข.

พื้นผิว ค. เป็นลักษณะพื้นผิวของผ้าปูที่นอนที่มีรอยยับเช่นเดียวกับ พื้นผิว ข. ที่เกิดจากการถูกทับจากร่างกายของมนุษย์มีการบิดเบือนร่างกายบนเตียงนอนให้ความรู้สึกของความพริ้วไหว

ภาพที่ 4.11 ภาพพื้นผิว ค.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.3 เส้น (Line) คือ ทักษะเบื้องต้นที่สำคัญที่สุดเป็นแกนของทัศนศิลป์ทุก ๆ แขนง เส้นเป็นพื้นฐานของโครงสร้างของทุก ๆ สิ่ง เส้นสามารถแสดงความรู้สึกได้ด้วยตัวของมันเองและด้วยการสร้างเป็นรูปทรงต่าง ๆ ขึ้น (วัฒนาพร เชื้อนสุวรรณ, 2004 : Online)

ภาพที่ 4.12 ภาพเส้น ก.

เส้น ก. มีความเป็นเส้นในส่วนขอรอยยับของผ้า จึงเกิดเป็นเส้นที่ยับไปมา

ภาพที่ 4.13 ภาพเส้น ข.

เส้น ข. มีความเป็นในส่วนขอรอยยับของผ้า เช่นเดียวกับ เส้น ก.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.4 สี (Colour) สีเป็นปรากฏการณ์ของแสงที่ส่องกระทบกับวัตถุที่สะท้อนเข้าสู่สายตาของมนุษย์ สีแต่ละสีที่มีอยู่ในวัตถุต่าง ๆ สามารถส่งผลต่อความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์ได้ (วิวัฒนาการเชื่อนสุวรรณ, 2004 : Online)

ภาพที่ 4.14 ภาพสี ก.

สี ก. สีในส่วนของลักษณะผิวมนุษย์ มีสีที่อ่อน เป็นรองพื้นและใช้สีที่เข้มขึ้นมา เพื่เน้นสัดส่วน และแสงเงา และร่องรอยของการถูกกัดให้เกิดความรู้สึกกลมกลืนกัน

ภาพที่ 4.15 ภาพสี ข.

สี ข. สีในส่วนของเสื้อผ้ามีความต่างจากสีผิวนิดหนึ่ง เพราะสีของเสื้อผ้าเป็นสีขาวเลยไม่ได้ต่างจากผิวมนุษย์เท่าไร แต่จะต่างกันตรงน้ำหนักน้ำหนักของเสื้อนั้นจะเป็นรอยยับ แต่ของมนุษย์นั้นเป็นความมน และกลมกว่า

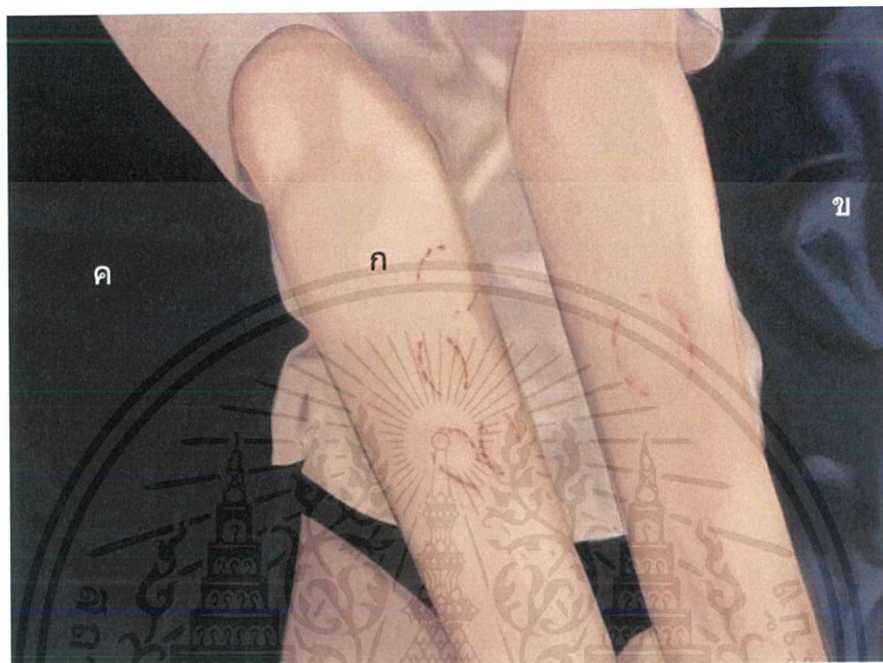

ภาพที่ 4.16 ภาพสี ค.

สี ค. สีในส่วนของผ้าปูที่นอน เป็นสีฟ้าเข้ม และมีน้ำหนักของผ้าตรงรอยยับ และอยู่ส่วนด้านหลังขงมนุษย์ จึงมีความมืดกว่าตัวมนุษย์มากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4.2.5 น้ำหนัก แสงเงา (Shadow) มี 4 น้ำหนักหลัก ๆ คือ อ่อน กลาง เข้ม เข้มสุด น้ำหนักเหล่านี้จะเป็นตัวกำหนดทิศทางของแสงเงา สามารถบอกได้ถึงมิติ ความตื้น ความลึก และเป็นตัวกำหนดสีสันของวัตถุ (วัฒนาพร เชื้อนสุวรรณ, 2004 : Online)

ภาพที่ 4.17 ภาพน้ำหนัก แสงเงา

ก. รูปทรงคนในส่วนของร่างกายสีระของมนุษย์ มีน้ำหนัก แสงเงา ที่เกิดขึ้นจากน้ำหนักของผิวมนุษย์ทำให้เกิดมวลและปริมาตรทำให้รู้สึกถึงรูปทรงที่กลมขึ้น

ข. น้ำหนักในส่วนผ้า มีน้ำหนักที่อ่อนและเข้มแตกต่างกันในบางจุด ซึ่งเป็นผลมาจากรอยยับที่เกิดขึ้นซ้อนทับกันของผ้า

ค. ผ้าที่มีน้ำหนักเข้มที่เกิดจากเงาของการโดนทับ และเป็นระยะหลังของภาพทำให้ผลงานเกิดการผลักระยะไค้มากยิ่งขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5

บทสรุป

ในการจัดทำศิลปนิพนธ์ชุด “สุนทรีย์และร่องรอยความเจ็บ” ได้นำเรื่องราวความทรงจำของข้าพเจ้า ที่ได้มีการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเรื่องราวของจิตใต้สำนึก เพื่อทำความเข้าใจปัญหาเกี่ยวกับสิ่งที่ เป็นอยู่ให้มากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าได้รวบรวมข้อมูลที่สืบค้น วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อนำไปสร้างสรรค์ผลงานทำ ให้ผลงานมีรูปแบบเฉพาะตัวมากยิ่งขึ้น ข้าพเจ้าได้มีการมุ่งเน้นในการนำเสนอถึงประเด็น แนวความคิด เรื่องราวผ่านร่องรอยแห่งความทรงจำมากมาย ทั้งความสุข และความปรารถนาในตนเองที่เกิดขึ้น ภายในและภายนอกจิตใจ แสดงออกถึงพฤติกรรมความปรารถนาย่อมสร้างร่องรอยของการกระทำที่ เกิดขึ้นทางกายภาพและจิตภาพที่ส่งผลทั้งต่อตนเอง สิ่งของ และสภาพแวดล้อม

ข้าพเจ้าได้สะท้อนประเด็นทางแนวความคิด ความรู้สึกเหล่านั้นผ่านสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดจากความ ปรารถนา อาทิเช่น เรื่องราวของเพศ ความรัก ความสุข ความเหงา ความคิดถึง ฯลฯ โดยความรู้สึกเหล่านี้ ย่อมส่งผลต่อพฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งทำให้เกิดร่องรอยแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับพื้นที่ของการแสดงออก นั้น ๆ จากนั้นข้าพเจ้าจึงคิดรูปแบบผลงาน เพื่อให้การตีความผลงานชัดเจนมากยิ่งขึ้น และนำข้อมูลที่ มีอยู่และที่ศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมทั้งหมดกลั่นกรองออกมาเป็นภาพร่าง โดยการถ่ายภาพและเข้าสู่ ขบวนการสร้างสรรค์ผลงาน โดยข้าพเจ้าค้นหาวธีการสะท้อนความรู้สึกเหล่านี้ออกมา โดยใช้รูปทรง และการเคลื่อนไหวของผ้าที่ทำให้นึกถึงความอ่อนไหว เบบางของจิตใจที่ถูกเร้าจากสิ่งต่าง ๆ อีกทั้งทำ ให้เกิดร่องรอยต่าง ๆ นำมาจัดเป็นองค์ประกอบในการถ่ายรูปเพื่อนำไปทำเป็นผลงาน และในผลงาน ศิลปนิพนธ์ชุดนี้ข้าพเจ้าได้เน้นการจัดการกับผลงานที่อยู่ร่วมกับพื้นที่ส่วนตัวของข้าพเจ้า โดยนำมา ประยุกต์กับเทคนิคศิลปะจัดวางร่วมกับภาพพิมพ์หิน ข้าพเจ้าได้ทดลอง ผิด ถูก มากมายในการ สร้างสรรค์จนเกิดเป็นผลงานจริงที่สามารถถ่ายทอดบริบทร่องรอยของความสุขแห่งความปรารถนาต่าง ๆ ที่รายล้อมตัวเราอยู่ในทุกวันนี้

ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงานครั้งนี้ ข้าพเจ้าได้พบปัญหาที่เกิดขึ้น ดังนี้

5.1 ในการทำงานแต่ละรอบ ต้องเผื่อเวลาเอาไว้ให้ดี ๆ ต้องคำนึงถึงช่วงเวลาการทำงาน เพราะ ก่อนข้างมีเวลาที่จำกัด

5.2 การทำงานมีข้อผิดพลาด ผลงานที่พิมพ์ออกมามีลักษณะเป็นฝ้า จึงต้องเสียเวลาแก้เพลทที่ต้องทำเพลทเพิ่มจากที่กำหนดไว้แล้ว

5.3 ช่วงเวลาการทำงานซ้ำจำได้มีการผ่าตัดต้องคอยไปหาหมอเรื่อย ๆ ทำให้ช่วงเวลาที่กำหนดไว้ถูกเลื่อนไป

จากอุปสรรคที่เกิดขึ้นทั้งหมด ทำให้ข้าพเจ้าทราบถึงความพร้อม การเตรียมตัว การวางแผน การตัดสินใจ รวมถึงขั้นตอนการเตรียมงานทุกอย่าง เราควรวางแผนก่อนการทำงาน เพื่อให้งานออกมาราบรื่นและเกิดปัญหาน้อยที่สุด หากเกิดปัญหาเราควรตั้งสติและแก้ไขปัญหาให้ดี เพื่อให้งานของเราออกมาสมบูรณ์แบบที่สุด

ข้อเสนอแนะ เนื่องจากผลงานชุดนี้เป็นเรื่องราวความทรงจำของข้าพเจ้า การสร้างสรรค์ผลงานส่วนหนึ่งมาจากแรงบันดาลใจที่อยากจะเห็นภาพความทรงจำของเรา ซึ่งมีส่วนประทับใจประกอบในการทำงานตั้งแต่ต้นจนจบได้เป็นอย่างดี

บรรณานุกรม

- ดร.เมธา หริมเทพาธิป. 2559. แนวคิดทฤษฎีทางจิตวิทยา. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<https://www.gotoknow.org/blog/metha04>
 (วันที่สืบค้น : 20 มีนาคม 2561)
- นพ.ชัชพล เกียรติขจรธาดา. 2556. 500 ล้านปีของความรัก วิทยาศาสตร์ของอารมณ์ สัญชาตญาณ
 ของมนุษย์ และการทำงานสมอง. กรุงเทพฯ : บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง
 จำกัด (มหาชน)
 (วันที่สืบค้น : 23 พฤษภาคม 2561)
- นิพนธ์ คันทเสวี. 2528. ความต้องการของมนุษย์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
<https://romravin.wordpress.com/-human-needs/>
 (วันที่สืบค้น : 16 มีนาคม 2561)
- วัฒนาพร เชื้อนสุวรรณ. 2004. หลักการทัศนศิลป์. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
[http://www.watkadarin.com/E-\(new\)1/06studio6biogry/home%20studio%206.htm](http://www.watkadarin.com/E-(new)1/06studio6biogry/home%20studio%206.htm).
 (วันที่สืบค้น : 7 เมษายน 2561)
- ส.สีมา. 2551. ศิลปวัฒนธรรม. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก :
https://www.silpa-mag.com/club/art-and-culture/article_4361
 (วันที่สืบค้น : 23 กุมภาพันธ์ 2561)
- เสถียร เหลืองอร่าม. 2525. ความต้องการตามแนวความคิดของมาตโลว์. [ออนไลน์].
 เข้าถึงได้จาก : <https://romravin.wordpress.com/-human-needs/>
 (วันที่สืบค้น : 16 มีนาคม 2561)
- jaruwan wan suddimusic. 2012. องค์ประกอบศิลป์ (Composition). [Online]. Available :
<https://www.gotoknow.org/posts/417795>
 (วันที่สืบค้น : 7 เมษายน 2561)
- Panu Boonpipattanapong. 2018. Confessional Art of Tracey Emin. [Online]. Available :
<https://thematter.co/thinkers/tracey-emin-confessional-art/44443>
 (วันที่สืบค้น : 18 พฤษภาคม 2561)
- Principles Of Composition. 2013. เอกภาพ (Unity). [Online]. Available :
<https://krittayakorn.wordpress.com/2013/03/20/unity/>
 (วันที่สืบค้น : 7 เมษายน 2561)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Principles Of Composition. 2013. **ดุลยภาพ (Balance)**. [Online]. Available :

<https://krittayakorn.wordpress.com/2013/03/20/balance/>

(วันที่สืบค้น : 7 เมษายน 2561)

Sigmund Freud. 2007. **ทฤษฎีจิตวิเคราะห์**. [Online]. Available :

<https://sites.google.com/a/srp.ac.th/development-theory/thvsdi-phathnakar-tha-ngbukhlk-phaph/thvsdi-cit-wi-kheraah-khxng-f-rxy-d>

(วันที่สืบค้น : 29 พฤษภาคม 2561)

Sigmund Freud. 2011. **จิตใต้สำนึก**. [Online]. Available :

http://thaihypnosis.blogspot.com/2011/03/sigmund-freud_7242.html

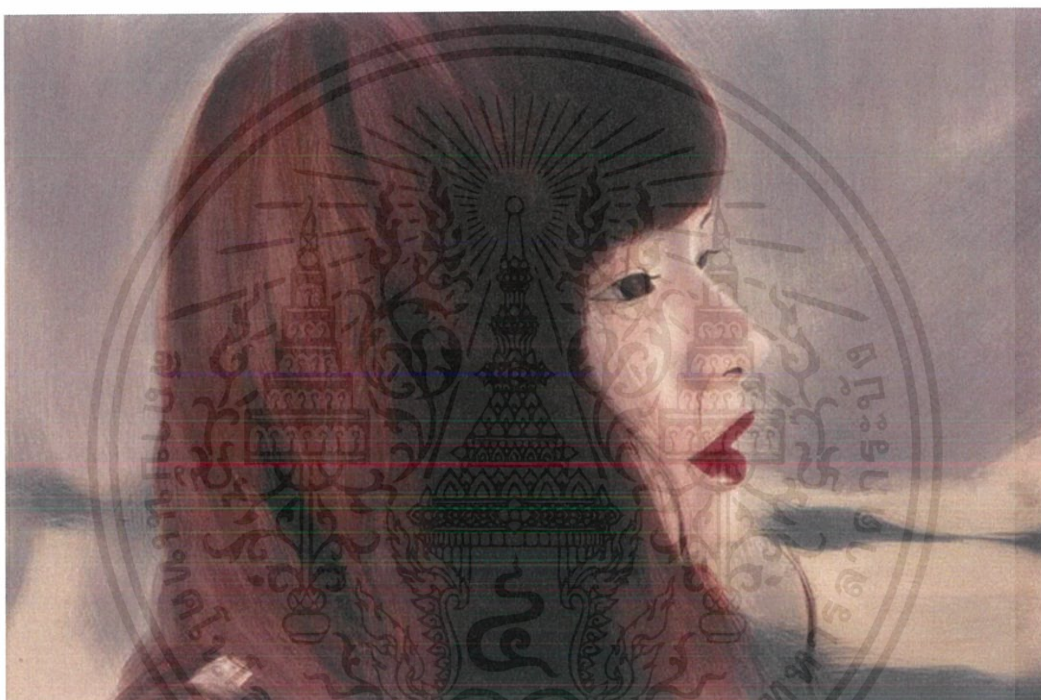
(วันที่สืบค้น : 29 พฤษภาคม 2561)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

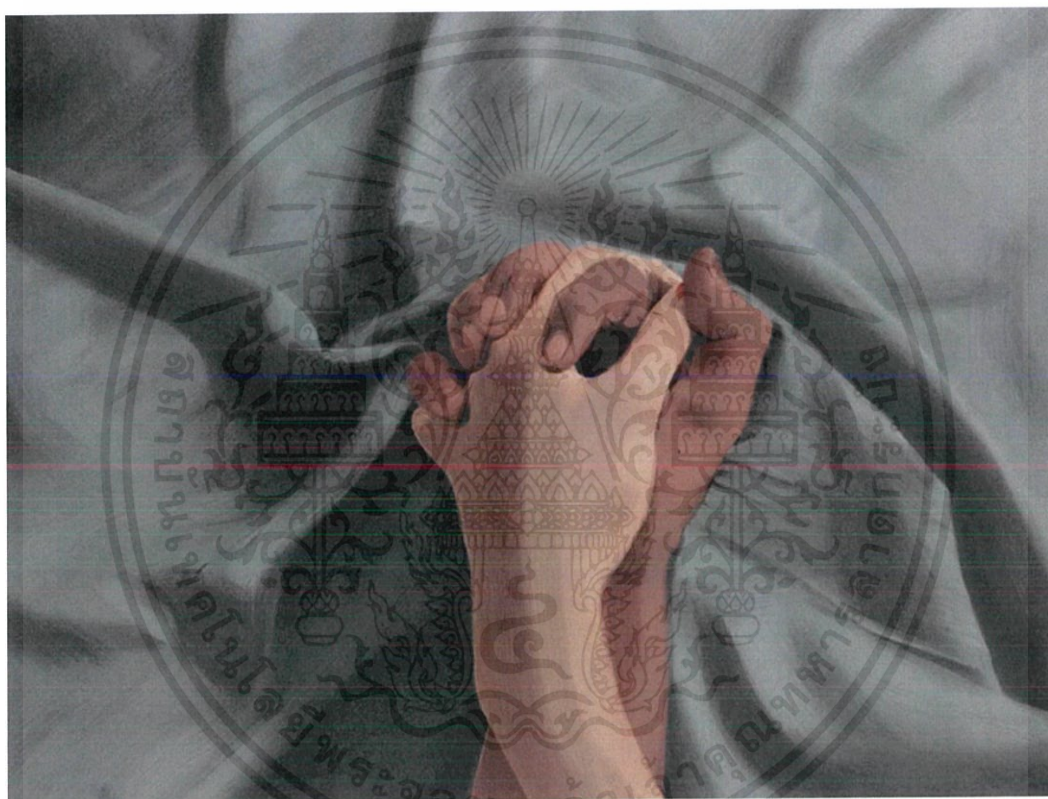
ชื่อผลงาน สุนทรียและร่องรอยความเจ็บ

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน

ขนาด 30 x 45 cm.

พ.ศ.2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน สุนทรียะและรื่องรอยความเจ็บ

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน

ขนาด 38 x 51 cm.

พ.ศ.2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

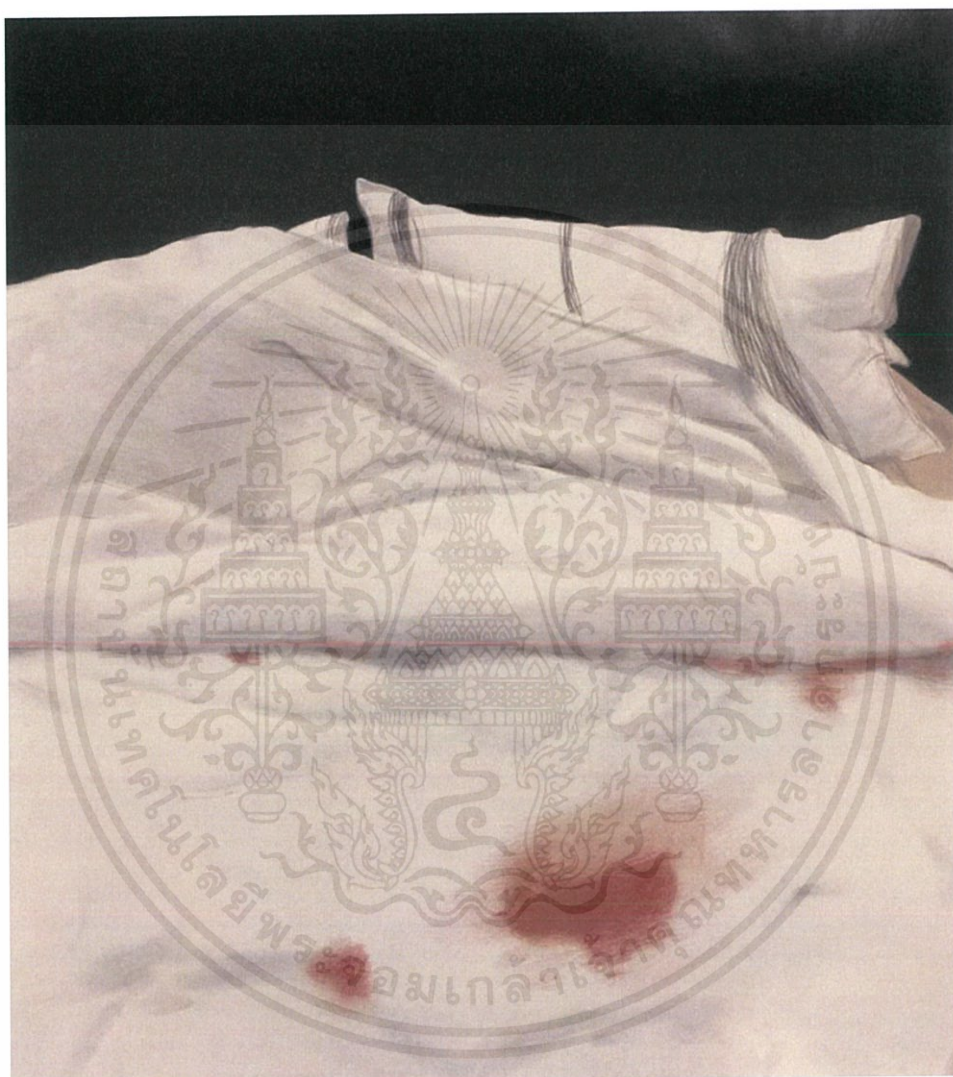
ชื่อผลงาน สุนทรียและร่องรอยความเจ็บ

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน

ขนาด 46 x 60 cm.

พ.ศ.2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

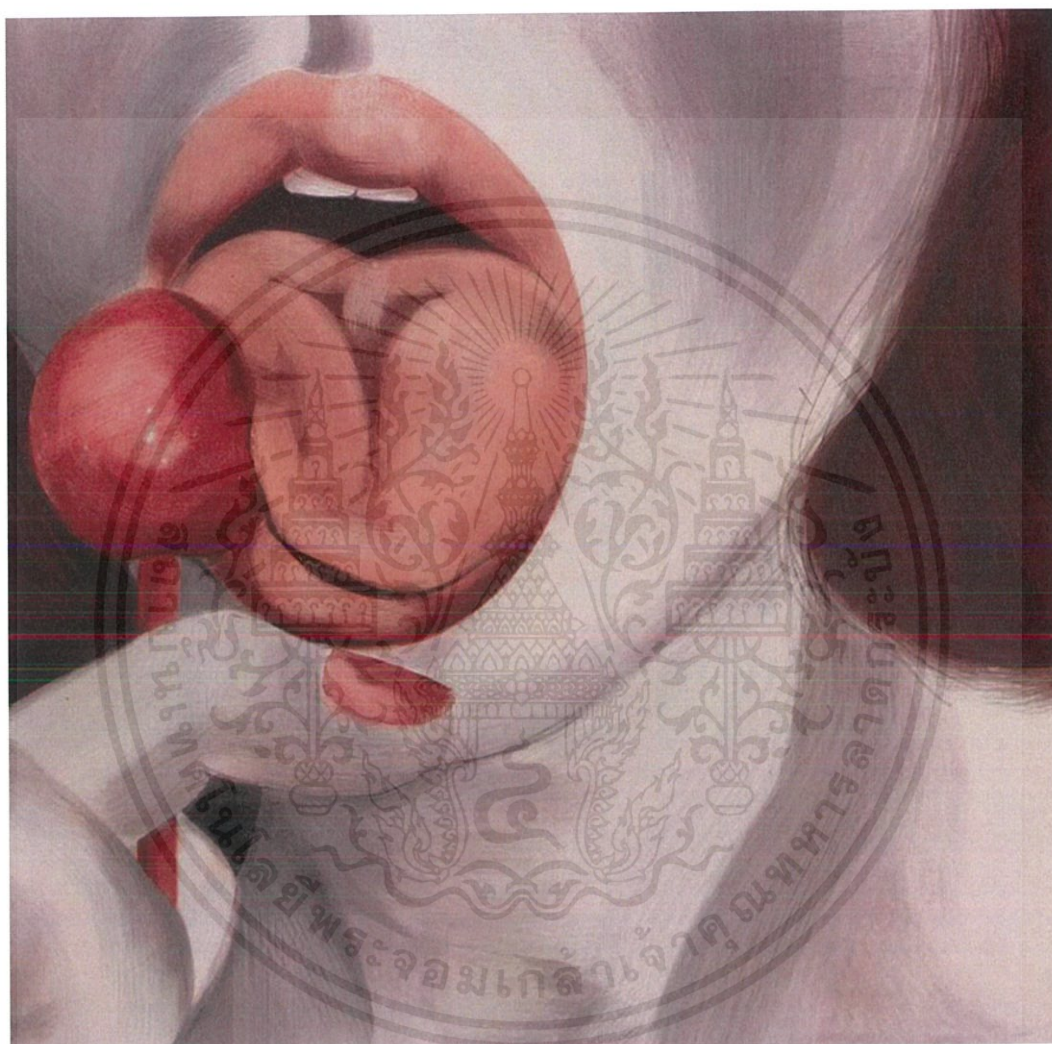
ชื่อผลงาน สุนทรียและร่องรอยความเจ็บ

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน

ขนาด 50 x 56 cm.

พ.ศ.2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อผลงาน สุนทรียและร่องรอยความเจ็บ

เทคนิค ภาพพิมพ์หิน

ขนาด 66 x 69 cm.

พ.ศ.2561

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้